

ApoCalypso

ApoCalypso

Jibbe Willems

© 2010 Jibbe Willems / Theaterboek
Theaterboek – Buitenkunst
Postbus 1445
1000 BK Amsterdam
tel 020-6381978
fax 020-4204657
e-mail info@theaterboek.nl
website www.theaterboek.nl

Redactie: Judit Leijtens
Opmaak: Caroline Nugteren
Druk: SSP, Amsterdam

Deze uitgave kwam tot stand i.s.m. Het Syndicaat

Jibbe Willems
ApoCalypso
ISBN/EAN: 978-90-78644-23-1
Trefw.: Toneel

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

THEATERBOEK

voor I. en L.

ApoCalypso ging op 21 februari 2008 in première bij Het Syndicaat, onder regie van Daniëlle Wagenaar, en gespeeld door Gerold Guthman, Roos Hoogland, Niek van der Horst, Tibor Lukacs, Manon Nieuweboer en Eva Zwart.

Het Syndicaat heeft als missie het stimuleren en uitbreiden van nieuw Nederlands repertoire. In dat kader worden jaarlijks *De Syndicaat Schrijversdagen* georganiseerd, een masterclass voor nieuw talent. De virtuositeit van Jibbe Willems viel tijdens de schrijversdagen van 2005 direct op. Sinds 2006 is hij huisschrijver van Het Syndicaat. In 2007 schreef hij *Lola*, te zien als onderdeel van de voorstelling *Lust & Vraatzucht* en later als volwaardige festivalvoorstelling. Als vervolg op *Lola* schreef Jibbe zijn eerste avondvullende voorstelling **ApoCalypso**, waarvoor hij in 2008 de Nederlands-Duitse toneelschrijfprijs Kaas und Kappes (2e prijs) won. In de zomer van 2010 speelde Niek van der Horst *Barry*, een monoloog van een zieke clown die ten strijde trekt tegen het volk. *Lachgas*, een monoloog en vervolg op *Barry* staat nog in de startblokken om gespeeld te gaan worden.

Jibbe Willems en Daniëlle Wagenaar (regisseur en artistiek leider) delen een voorliefde voor dynamische, hedendaagse taal. De rauwe settings en schimmige personages van Jibbe Willems zetten universele thematieken om in persoonlijk drama. Filmische toneelbeelden en live muziek zorgen voor een spannende vernieuwing in het genre dat Het Syndicaat typeert: hedendaags teksttheater.

Daniëlle Wagenaar: ‘Wij hebben de traditie om nieuw geschreven repertoire te spelen. Onze fascinatie met de actuele stromingen in de samenleving en liefde voor het woord zijn de drijfveren om theater te maken in de taal van nu. Deze tijd is een belangrijke periode om te verslaan. Maatschappelijke en sociaal

verandert onze wereld enorm. Met de taal van nu kun je prachtige documenten maken van deze tijd zodat wij – ikzelf en hopelijk het publiek – een beetje inzicht krijgen in onszelf en onze omgeving.’

Jibbe Willems (1977, Arnhem) is in 2003 als theatermaker afgestudeerd aan de Toneelacademie Maastricht. In zijn teksten onderzoekt hij de schoonheid van het mislukken, de rafelranden van de taal, de eeuwig falende mens op zoek naar verlossing en naar de onbereikbare staat van het sublieme, waar lijden en geluk elkaar zo dicht naderen dat ze elkaar opheffen in troost. Naast zijn stukken voor Het Syndicaat schreef hij onder meer *Roest* en *Taxi* (Frascati), *Route du Soleil*, *Antigone* en *Texel, Texas* (Huis van Bourgondië), *Je Kan Je Niet Verstoppen Door Je Ogen Dicht Te Doen* en *MAC* (Toneelschuur Producties, verschenen bij Theaterboek). ApoCalypso verscheen voor het eerst bij Het Syndicaat in 2008 en daarna nog in regie van Domien van der Meiren, onder andere in een Duitse vertaling van Eva Pieper in Osnabrück.

‘ApoCalypso combineert klassieke dramatische spanning, vol vooruitwijzingen naar het onafwendbare noodlot, en een zap-achtige opeenvolging van korte, absurdistische scènes. [...] Willems laat zijn personages virtuoos laveren tussen even profetische als pornografische volzinnen en kale, spitsvondige straattaal. De voorstelling bevat een schone symboliek, waarin verwijzingen naar het Nieuwe Testament hilarisch banaal en actueel worden. [...] ApoCalypso is zwartkomisch en goddelijk verontrustend. Meer van dat theater graag.’

(Isabella Steenbergen, NRC Handelsblad)

‘Willems is een wonderlijk auteur. Zijn energieke zinsconstructies zitten vol speelse vondsten en wilde gedachten. Hij vist zijn personages uit de zelfkant van het leven op. Hij had geen betere anti-helden kunnen opvoeren in zijn

wrange kijk op ons troosteloos bestaan. [...] Een wervelend avontuur dat je als publiek alle kanten opslingert, met als gevolg dat deze ApoCalypso nog lang nadeint in je hoofd.'

(Martin Hermens, de Gelderlander)

'Hij schrijft zó virtuoos dat het lijkt alsof hij nooit anders heeft gedaan.'

(Anita Twaalfhoven, Trouw)

'Ein Aufruf zu mehr Menschlichkeit.'

(Bettina Weber, Die Junge Bühne)

Lola

Slotmonoloog.

Nog voel ik de warmte op mijn wangen / van de laatste hete adem / dubbelloops uitgestoten door mijn kameraden / mijn minnaars / mijn mannen / eenvoudige offers van tweevoudige moord / een dissonant in duplo / na het slotakkoord. / Op hun innige omhelzing / volgde de knuffel des doods / niets was minder meeslepend / niets was minder groots / dan de kleine lijkenstapel / die mijn beminden achterlieten. / Zij gingen / maar lieten mij niet alleen achter / ik draag hun gift / een klein souvenir / een aandenken aan / kortstondig plezier / dat wij aan elkaar hebben beleefd. / Ja / de adders hebben raak geschoten / ik ben vol van jong / het leven dat de heren lieten / was het leven dat bij mij naar binnendrong / zij vloeiden in mij / gloeiden in mij / in hun testament / laten ze mij een tweeling na / twee omstrengeld in elkaar / met navelstreng verbonden in mijn baar. / In mijn schuldig vrouwenlijf / twee nog-niet-geborelingen / de afstammelingen / van onschuldig tijdverdrijf. / Een jongen en een meisje / een moe... een moe... ik weet dat / een dochter en een zoon / spiegels van de zon / één uit de ene / één uit de andere bron. / Hardnekkige wezens / dat wel / de breinaald zagen zij als steekspel / om hun verveling te verdrijven / geen makkelijke vruchten / om af te drijven. / Met het gif waar ik ze mee wilde verdrinken / vierden zij een dagen durend feest / en de stompen van een dronken portier / hij deed me een plezier / ontvingen ze als een weldadige massage. / Zelfs de amateur-gynaecoloog / met zijn orale curettage / hebben ze zonder moeite overleefd. / Zij zullen niet sterven / ze zijn sterker dan ik / zuster en broeder / zo verdomde gehecht / aan dit prachtige leven / net als hun moe... hun moe... / net als ik.

Ik wil geen dubbele moord / met een tweede vergelden / ik wil jullie / mijn monstertjes / baren / ik wil jullie langs de gevaren / van dit leven leiden / jullie voorbereiden / op geluk. / Ik voel dat het suist in mijn hierbinnen / de galop van een dubbele hartenklop / die samen met mijn boezemklomp / een driekwartsmaat doet zingen. / Door jullie / kleintjes / voor jullie / zal ik een beter mens zijn / een uitgekomen wens zijn. / Een moeder / ha! / dat woord heb ik nog nooit gezegd / een moeder / ja! / een moeder zijn / ik ben eindelijk terecht / jullie hebben mij gevonden.

/ Rillen jullie van de slaap / ik zal jullie wieg van vlees zijn / gillen jullie van de kou / ik zal de omhelzing zijn / krijsen jullie van de honger / ik zal jullie melk zijn. / Ik zal de kelk zijn / waaruit jullie drinken / ik zal de droom zijn / waarin jullie verzinken. / Niets dan liefde is de toekomst / en die toekomst stap ik in / met een zon die driemaal straalt / de zon van morgen / de zon van boven / en die van binnenin. / Van de levenslange lente die ons wacht / is dit moment pas het begin.

Lola speelt zich zo'n drieëndertig jaar vóór Apocalypso af, in de broeierige sfeer van de decadentie voor de val.

In nachtclub Calypso verzamelen de vlinders van de nacht en de ratten die het daglicht schuwen zich. Onbetwiste meesteres van dit lichaamswarme hoerenhol is Lola, het vleesgeworden verlangen van iedere man. Zij wordt gelijktijdig verleid door Testostertony en De Jager. Een verleiding die ontardt in een seksueel gevecht op leven en dood, dat eindigt met Lola die in haar schoot de vruchten van de twee rivalen draagt.

ApoCalypso

They're all animals anyway.

All the animals come out at night:

Whores, skunk pussies, buggers, queens,

fairies, dopers, junkies, sick, venal.

Someday a real rain will come

and wash all this scum off the streets.

Travis Bickle, Taxi Driver

Waarom maakt u zich zo druk over de toekomst

van een ten dode opgeschreven wereld?

Oppenheimer, geestelijk vader van de atoombom

Personages

JESSE

MARIE

MA

DE ARCHITECT

DE SOLDAAT

DE ZWERVER

TEXAS, DE HOER IN TRAVESTIE

TWEE MEISJES MET GEBALDE VUISTEN

DE VROUW

DE MAN

DE STAMGASTEN

DE BARMAN

DE BABY

DE TWEE GEKRUISIGDE MANNEN

DE SPEEDJUNK

DE SERVEERSTER

HET KOOR VAN DE HOEREN, VAN DE STAD

HET KOOR VAN DE VLUCHTENDE FILERIJDEERS

HET KOOR VAN DE SUÏCIDALE STADSOMROEPERS

HET KOOR VAN DE DODE STAMGASTEN

Proloog

Het is de laatste nacht voor de jongste dag. In een steeg staan prostituees te roken. In de verte klinkt een sirene. De zon komt op, trager dan normaal.

HET KOOR VAN HOEREN, VAN DE STAD

(tegen iemand in het bijzonder)

Hey schatje, wat sta je daar verlegen te wezen? Kom maar dichterbij, kom maar bij mij. Je mag me beloftes maken die je breekt, je mag me fluisteren wat je niet meent, ik zal je geloven zolang je betaalt. Heb je pijn? Ik zal je pleister zijn. Heb je verdriet? Ik zal je zakdoek zijn. Kom maar lieverd, de zon komt op, ik zal je schaduw zijn. Ik zal je verbergen voor de ochtend, ik zal je nog-ietsje-langer-nacht zijn.

...

Jammer schatje, een volgende keer misschien. Als je me zoekt, zal ik hier zijn.

(tegen niemand in het bijzonder)

Ik zal een lied zingen. Een lied zonder zang of muziek. Zonder rijm en zonder refrein.

Een lied om de tijd te doden die niet sterven wil.

Een lied van allen die in mij begraven liggen.

Wie het kent, mag meezingen.

...

Wanneer mogen wij vergaan?

Al lang liggen wij te popelen.
Ondergronds, onaangeraakt,
zij aan zij aan zij aan zij.
Sommigen van ons niet meer dan romp,
een paar vingers, of een kruin.

Sommigen van ons niet meer dan grijs,
de laatste glimlach op een schedel.

Of niet meer dan kootje in een trouwring.

Wij zijn de aarde ingestopt, zoals we zijn gevonden.
Wat van ons overbleef, begroef men.
Op ons liet men paardenbloemen groeien.
Klavertjesdrie. En wilde klaproos.

Wat restte van dit dodenfront
is de akkers ingesijpeld,
de ooit vruchtbarende akkers ingesijpeld.
Het nestelde zich in ondergrond,
in ons graf, de gifgrond,
waar alleen het onkruid nog ontspruit.

De paardenbloem.
Het klavertjedrie.
De wilde klaproos.

Tussen ons liggen de enkels en de grote teen van Helmut.
In Beieren een jongen die verliefd was op zijn tante Gretha,
die, als ze zich vooroverboog, een manshoge tunnel toonde,
die tussen haar borsten begon en eindigde in het Grote Onbekende,

waarin je gehelmd en in volle uitrusting kon verdwijnen.
Maar hier een soldaat die zo gierig was, dat hij zijn kogels
spaarde,
die altijd dorst had, tot hij verdronk in het regenwater,
dat zich had verscholen in een granaattrechter.

Vergeet hem. Hij is niet belangrijk.

Laat ons vergaan.

Sommigen van ons wachten al eeuwen op ontbinding,
wachten tot nog toe tevergeefs
tot het vlees de grip op bot verliest,
tot het bot poreus en broos wordt,
tot ook het bot verpulvert, stof wordt,
tot het bot van stof tot stof vergaat.

Stof waren wij,
tot stof willen wij wederkeren.

Laat ons vergaan.

Wij zijn de paardenbloem zat,
het klavertjedrie
en de wilde klaproos.

Tussen ons liggen de versleten knieën van een jonge Bataaf,
die op de vlucht voor Romeinen in een hol zijn huis vond,
een gat in de grond voor hem en zijn roodharige vrouw,
waar hij ondergedoken rondkroop en een tweeling verwekte.
Tot hij tot slot in opstand kwam tegen zijn bezetter,

die met iedere stap de aarde waarin hij leefde verwondde
en met zijn vreemde taal de lucht die hij liefhad kwetste.
Hij sloop naar buiten om op de drempel van zijn onderkomen
in zijn gezicht getroffen te worden door de volle zon
én door een verdwaalde pijl die bestemd was voor de jacht.

Vergeet hem. Hij voegt niets toe.

We zijn vacuümgetrokken door de tijd,
wij zijn een getal, een nietszeggend nummer,
een statistiek, een gemiddelde.
We rotten, maar vergaan niet.

Laat ons vergaan.

Het lege land dat boven ons lag,
heeft al lang geleden plaatsgemaakt
voor huizen en een stratenplan.

De plaats die wij een kleine tijd innamen in het grote geheugen,
is al lang geleden opgeëist door andere doden, dierbaren, huis-
dieren zelfs.

Wij zijn een voetnoot
van een voetnoot
van een voetnoot.

Overwoekerd door de paardenbloem,
het klavertjedrie,
de wilde klaproos.

Laat ons vergaan.

Wij willen geen getuige zijn van herhaling.

Laat ons vergaan.

Tussen ons liggen de tanden van Jan, een muzikant,
die als burger op straathoeken en pleinen flierefloot
en zo aardig wat bekijks trok van beide geslachten.
In het leger blies hij de troepen vooruit met zijn trompet,
tot hij een 'boem' verwarde met een paukenslag
in de symfonie van dissonanten die het strijdveld is.
Hij stond op voor een solo, maar kon niet meer blazen,
zijn kaken lagen voor zijn voeten, om zijn instrument geklemd.
Bezing hem niet. Hij is zinloos.

Ons nutteloos leger is moegestreden.
Wij hebben onze soldatenplicht vervuld.
Wij willen onze weg
van kanonnenvlees vervolgen
en vergaan.

Laat ons gaan.

Wij kunnen maar één keer sterven.
Gun ons de vergankelijkheid.
Wij zijn al anoniem,
onze eigen naam vergeten,
vergeet ons.

Laat ons vergaan.

Sloop de monumenten voor de onbekende soldaat.

Haal de gedenktekens voor de gevallen neer.
Smelt het brons van onze busten om tot telescopen.
Verleng uw blik naar boven en laat ons ondergronds vergaan.

Wij zijn niet van nut,
wij zijn niet hoopvervullend,
wij zijn alleen
en wij willen zijn geweest.

Laat ons vergaan.

Wij zijn geen wijze les,
onze blik is troebel
en er zit zand in onze ogen.

Onze tongen lam,
onze oren doof.

Laat ons vergaan,
dit is ons enige refrein,
in koor, ons enige geluid.

Laat ons vergaan,
het is de grondtoon,
de brom die u hoort als u alleen bent,
de piep in uw oren,
het zuchten van de grond
onder uw voeten.

Onder de paardenbloem,
het klavertjedrie,

de wilde klaproos.

Laat ons vergaan.

Stuur ons iemand die ons het verlies kan leren.

Er is haast bij.

Goed.

Zonsopgang.

De zon komt op.

Doet ze wel vaker. Altijd al.

Daar heeft ze niemand voor nodig.

Daar heeft ze nooit iemand voor nodig gehad.

En daar zal ze nooit iemand voor nodig hebben.

Het enige verschil met vaker, met altijd al,
is dat de zon niet meer van plan is onder te gaan;
zij klimt langzaam naar haar hoogste punt, vermoeid,
waar zij zal blijven hangen in de touwen waarmee de hemel
aangespannen wordt.

(tegen iemand in het bijzonder)

Hé schatje, wat sta je daar verlegen te wezen. Kom hier lieverd.

Ben je eenzaam? Ik zal je medicijn zijn. Ben je wat geremd? Ik zal je rode wijn zijn. Kom maar dichterbij, ik doe je niets, doe mij maar. Voor een paar tientjes mag je alles met me doen. Kom maar lieverd, alsjeblieverd, het is een langzame nacht geweest, ik moet de huur betalen en eten zwemt ook niet vanzelf op mijn bord. Ja, goed zo, stap voor stap, schuifel maar wat dichterbij.

Denk niet aan je vrouw, trouw tot de dood ben je alleen maar als

je jong sterft. Kom maar liefste, het wordt al licht, de tijd dringt. Ben je moe? Ik zal je matras zijn. Heb je het koud? Ik zal je jas zijn. Voor een paar tientjes ben ik alles wat je wil, hoe je maar wil, wie je maar wil. Mijn naam? Voor jou zal ik Hoop zijn. Kom maar naar het meisje toe, kom maar bij het vrouwtje. Eerst betalen schatje, zaken gaan voor het meisje. Goed zo schatje, laten we naar binnen gaan, het is hier te licht. Laten we naar binnen gaan. Zo is het goed. Het komt allemaal goed.

A – De eerste ochtend

(1)

Ochtend, buiten schijnt de zon donkerrood. Jesse staat zich in de badkamer te scheren, een net pak hangt voor hem klaar.

JESSE In een groen groen groen groen knollen knollen land
daar zaten twee haasjes heel parmant...
En de één die blies de fluitefluitefluit, en de ander sloeg de trommel.
(hij ontdekt een puistje tussen het schuim)
Sprichst du mit mir? Sprichst du...mit mir?¹
(hij klemt het puistje tussen de nagels van zijn wijsvinger)
Acné Vulgaris, ik vergeef, in nomen de... eh... ding, dinget et dingebus.
(en drukt het uit)
Eén - nul.
Lul.
(hij zucht)
En daar kwam dan toen een jager jager aan...

Marie stormt binnen, Jesse schrikt.

MARIE Goedemorgen!

JESSE Moet dat zo spontaan? Ik had me wel dood kunnen scheren.

MARIE Ben je klaar?

¹ Duitse nasynchronisatie van *You talkin' to me* uit *Taxi Driver*.

JESSE Bijna.

MARIE *(ziet het pak)* Zo. Plannen?

JESSE Sollicitatie.

MARIE Nou nou. Dat werd tijd.

JESSE Ja. Dat werd tijd.

MARIE Is er iets met je?

JESSE Ja. Gewoon. Hetzelfde als altijd.

MARIE Nee. Iets anders. Iets in je ogen.

JESSE Ja. Iets anders. Tijd voor iets anders.

MARIE Misschien.

JESSE Ik word iedere dag wakker met voornemens.
Vanochtend werd ik wakker met plannen.

MARIE Grote plannen?

JESSE Misschien.

(stilte)

Nog iets?

MARIE Nee hoor, zonnestraaltje, ik ben al weg. Schiet je op? Ik moet zo naar mijn werk. Anders zijn alle goede plekje bezet.

Marie weg. Jesse gaat verder met scheren.

JESSE In het bos in het bos
wonen indianen.
Ze eten niet, ze drinken niet
en schieten met bananen.

Ma komt binnen, ze kijkt in de spiegel.

MA Spiegeltje spiegeltje...
Godschristus wat een ruïne.

Ma veegt de wc-bril met haar handen schoon en gaat zitten.

JESSE Ma?

MA Jongens doe de bril omhoog, meisjes zitten ook graag droog.

JESSE Vind jij dit niet gênant? Want ik vind dit best wel gênant. Ik vind dit een gênante situatie.

MA Als je op een ochtend wakker wordt en ziet dat de wallen onder je ogen plaats hebben gemaakt voor loopgraven, dan wordt het tijd om de schaamte achter je te laten.

MARIE *(stormt binnen)* Is de badkamer al vrij?
Zo ma, gaat 'ie lekker?

MA Schaamte is voor mensen die geen zelfspot hebben.

MARIE Nee ma, ik ben dolenthousiast. Het is toch alweer een week geleden.

JESSE Acht dagen.

Geluid van een keutel op het porselein.

MA Negen.

MARIE Ik zei toch dat die pruimen zouden helpen.

MA Het schrijnt wel een beetje.

MARIE Ik kom zo wel terug. Schieten jullie wat op? Ik moet douchen: 'beentjes geschoren en fris aan de vis!'. Zo kan ik niet naar mijn werk.

Marie gaat en slaat de deur dicht. Jesse snijdt zich.

JESSE Au! Shit. Pijn.

MA Pijn is slechts een moment waarin de verdoving even niet werkt.

Geluid van een keutel op het porselein.

Wat ga jij eigenlijk doen vandaag?

JESSE Ik, eh... *(hij speelt met het bloed op zijn kin)* ...ga jagen. Heb ik zin in, jagen.

Dat is toch iets dat in me zit. Een overblijfsel van een soort oer-vroeger.

Dat krijg je er niet zomaar uit. Dat kan je niet verstoppen achter een perfect geschoren kin. Het verlangen blijft. Dat verlangen naar bloed.

Geluid van een keutel op het porselein.

Sollicitatie.

MA Zo zo. Dat werd tijd.

JESSE Hoogste tijd. Iemand moet het doen.

MA Wat doen?

JESSE Iedere dag dacht ik 'iemand moet iets doen!'.

MA Ja, maar wat dan schat?

JESSE Daar gaat het nu even niet om. Het gaat erom dat ik vanochtend dacht 'als iemand het moet doen, waarom ik dan niet?'. Dat leek me opeens heel logisch.

MA Logica is levensgevaarlijk lieverd, maar als je d'r gelukkig van wordt...

JESSE Iemand moet het doen.

MA Ja. Dat zei je al. Wat voor een baan is het?

JESSE Het is niet echt een baan. Meer een positie.

MA Wat?

JESSE Of een functie. Met verantwoordelijkheden.

MA Verantwoordelijkheden?

JESSE Ja. Ze zoeken de aangewezen persoon.

MA Wie?

JESSE Ze.

MA Zo. En worden aangewezen personen niet, weet ik veel, aangewezen?

JESSE Er schijnt nogal haast bij te zijn. Iets met veranderde deadlines, een naderende apocalyps of zo, de tijd dringt, zoiets.

MA Apocalypso? Ik dacht dat dat een nachtkroeg was.

JESSE Jij kan het weten.

MA En jij denkt dat jij de aangewezen persoon bent?

JESSE Het is eigenlijk meer een open sollicitatie.

Marie komt binnenstormen.

MARIE Is de badkamer al... Laat maar.

...

Willen jullie d'r misschien iets te drinken bij? Kopje koffie, thee?

Ontbijtje d'rbij misschien? Eitje d'rbij misschien?

MA Ontbijt is het belangrijkste maal van de dag.

JESSE Ontbijten is leuk hoor, maar om daar nou meteen een gezinsgebeuren van te maken.

Marie gaat weg.

MA Ga je nog naar de kapper?

JESSE Moet dat dan?

MA Ja. Dat is geen kapsel op je hoofd.
Dat is iets wat je kussen met je doet als je slaapt.

JESSE Ik vind het wel...

MA Dat is het niet. Je ziet er niet uit.

JESSE Mijn háár (...ziet er niet uit).

MA Nee, jfj (...ziet er niet uit).

JESSE Au. Shit. Pijn.

MA Ben je nou gekwetst? Jij moet wat meer gevoel voor humor hebben.

Geluid van een keutel op het porselein.

Lijkt me trouwens helemaal niet onhandig in jouw geval. Gevoel voor humor. Dan relativeer je jezelf een beetje.

JESSE Ik vind dat moeders dat soort dingen niet horen te zeggen tegen hun kinderen.

MA Ach, moeder zijn is toch meer een part-time job tegenwoordig. Vandaag heb ik een snipperdag. Heerlijk. Zouden meer mensen moeten doen.

MARIE *(komt binnen met dienblad)* Hier, lekker. Ik heb appeltjessap, goed voor de pitamientjes. Boo'tje met zoet of liever met iets hartigs? Koffie?

MA Marie?

MARIE Ja?

MA Kom eens hier.
...
Dichterbij.

Marie buigt zich angstig voorover.

MA Kusje. Dat had ik nou net nodig.
Je bent een schat.

Geluid van een keutel op het porselein.

MARIE Ja. Ik ook van jou. Eh...

Jesse buigt ook naar Ma, maar krijgt geen kus. Marie geeft over in de wasbak en spoelt het snel door.

MA Lekkere koffie Marie.

MARIE Wiener Melange. Uit een zakje.

MA Zou je niet zeggen hoor, het is heerlijk. Proost.

MARIE Wat voor een sollicitatie heb je eigenlijk?

MA Het is een open sollicitatie.

MARIE Wat?

JESSE Een open sollicitatie.

(stilte)

MA Voor iemand die zijn verantwoordelijkheden neemt.

(stilte)

MARIE Hoe? En daar zijn vacatures voor of zo?

JESSE Ja. Of zo.

MARIE Zo.

Geluid van een keutel op het porselein.

Jij?

Geluid van een keutel op het porselein.

JESSE Ja.

Geluid van een keutel op het porselein.

MARIE Zo.

Geluid van een keutel op het porselein, een heel lange keutel.

MA Zo.

Als je op een bepaalde leeftijd bent gekomen, dan weet je dat schoonheid niet zoveel meer te maken heeft met uiterlijk, maar meer met een goede hygiëne en een verstandige kledingkeuze.

Ze staat op, trekt door.

(2)

Jesse en Marie in de woonkamer. Ma in de badkamer.

MARIE Je hebt niet ontbeten Jes, je moet wel ontbijten hoor.

JESSE Ik heb geen honger.

MARIE Neem in ieder geval een sjuutje, dat is goed voor je.

JESSE Geen dorst.

MARIE Sjuutje.

JESSE Ik werd vandaag wakker met plannen.

MARIE Met vitamine C.

JESSE Geen dromen.

MARIE Pitamientjes!

JESSE Ben een beetje moe.

MARIE Kopje koffie dan.

JESSE Moe van alleen dromen.

MARIE Dromen zijn goed. Als je je dromen om gaat zetten in plannen kunnen ze alleen nog mislukken. Dan ben je nog verder van huis.
(pauze) Kijk me eens aan.

Jesse ontwijkt haar blik.

MARIE Waar ben je dan zo hard naar op zoek?

JESSE Niet wat jij denkt.

MARIE Wat denk ik dan?

JESSE Niet wat jij denkt.

(stilte)

Sollicitatie.

MARIE Uit een advertentie?

JESSE Dit is geen baan die je in een advertentie vindt.

MARIE Waar dan.

JESSE Ik moet ernaar op zoek.

(stilte)

MARIE Ik kom er regelmatig, buiten. Er is niets aan. Alleen maar open straten en gesloten deuren. En het regent er vaak. En het is er koud.

(stilte)

Ik zoek niets.

JESSE Dan zal je ook niets vinden.

MARIE Dat hoop ik. *(pauze)* Kijk eens in mijn ogen.

(stilte)

Ah.

JESSE Ja.

(stilte)

MARIE Je moet een jas aandoen. Misschien gaat het regenen.

JESSE Het gaat niet regenen.

MARIE Misschien.

JESSE Regen is niet zo erg. Het wast het vuil van de straat. Als het regent, ruikt het schoon.

(stilte)

MARIE Wij praten eigenlijk nooit, hè?

JESSE Ik wist niet dat jij dat wilde.

MARIE Wil ik ook niet.

(stilte)

Hè, zo bedoel ik het niet.

JESSE Laat maar.

(stilte)

De kou is ook niet het ergste, die heb je overal. Daarvoor hoef je niet naar buiten.

(stilte)

MARIE Nee.

(stilte)

Zal ik met je meegaan?

JESSE Nee.

(stilte)

Jij moet werken.

MARIE Ja. Ik moet werken.

Een doffe dreun boven hen, van een zwaar voorwerp dat op de grond valt.

MA Niets aan de hand jongens!

MARIE Je komt wel thuis hè.

MA Alleen maar uitgegleden in de douche!

(stilte)

MARIE Jes?

(stilte)

JESSE Ja. Ja, natuurlijk kom ik thuis.

MA Maar het doet geen pijn hoor!

MARIE We zijn morgen jarig!

JESSE Ja. We zijn morgen jarig. *(pauze)* Hiep hiep.

MA Ik voel niets!

MARIE Beloof je het?

MA Marie, ben je al weg?

MARIE Ik kom al!
(tegen Jesse) Beloof het.

MA Jongens? Het water wordt koud!

JESSE Zal ik anders...

MARIE Nee. Ik ga wel.

JESSE Geef haar een kus van me.

MARIE Wat?

JESSE We zien elkaar later.

MARIE Ja. Later.

Jesse af.

MA Jongens?

Marie af.

(3)

Ochtend, iets later. De lucht is ongezond rood. De Architect staat bij een muur in aanbouw, bewaakt door een soldaat.

DE ARCHITECT Geef ons die steen eens aan. Prachtig niet? We hebben bij de eerste dauw de eerste steen gelegd. Toen kregen we de smaak pas echt te pakken. We hebben het dan wel ontworpen, maar het daadwerkelijke bouwen, dat is toch wel het mooiste wat er is. Die steen. Geef hem eens aan. Kijk: een steen is maar een steen. Alleen. Als je de een op de ander stapelt, wordt het wat. Hoe vind je het vorderen?

JESSE Gestaag, denk ik.

DE ARCHITECT Gestaag? Soepjurk. Je zuster in een kimono, gestaag. Dit is blitzbouw, zie je dat niet? Razendsnel is een slak vergeleken met dit kunstje. Pak een troffel. Een troffel! We bieden je de kans deel uit te maken van een uniek project! Wij zien het, jij bent gemaakt om te maken, jij hebt bouwbloed.

JESSE Het spijt me. Ik heb geen tijd.

DE ARCHITECT Geen tijd... Lolbroek. Waar heb jij tijd voor nodig? Je oma in een urinoir, tijd!

JESSE Ik had gehoopt nog ergens te komen, vandaag. Sollicitatie.

DE ARCHITECT Nou ja. Hoop is ook een vorm van troost. Wie weet.

JESSE Wie weet.

DE ARCHITECT Ja. Nou. Dag.

Het geluid van een sirene.

DE ARCHITECT Als je ons toestaat. We moeten weer aan het werk.

JESSE Ik kijk gewoon even rond.

DE ARCHITECT O. Daar heeft 'ie wel tijd voor. Laat z'n ogen al het werk doen, maar als het eropaan komt de handen uit de mouwen te steken...

JESSE Goed. Ik ga al.

DE ARCHITECT Ja, ga maar! Moerasvogel! Bang om te zweten hè, bang voor de rouwrandjes onder je nagels. Mislukte slijmbeurs. Nee, nee! Blijf nog even! We zoeken nog iemand die ons werk apprecieert! Denk je dat de opdrachtgever het mooi vindt?

JESSE Wie?

DE ARCHITECT Sst! Daar praten we niet over. Vind jij het mooi?

JESSE Ja, het is... wat wordt het?

DE ARCHITECT Wat het wordt? Jij zou de duivel nog niet herkennen als 'ie zijn hand op je schouder had liggen. Kijk dan. Wat zie je?

JESSE Ik zie... stenen...

DE ARCHITECT Heel goed. En dan. Wat doen die stenen?

JESSE Ze... liggen.

DE ARCHITECT Ja... ze liggen... en dan... liggen ze naast elkaar of op elkaar?

JESSE Op elkaar.

DE ARCHITECT Juist. En hoe noemen we stenen die op elkaar liggen? Een...

JESSE Muur?

DE ARCHITECT Muur! Heel goed! Een muur!

JESSE Dat is alles?

DE ARCHITECT Pardon? Dat is alles? Pardon? Mijn vader draagt een slipje en mijn moeder draagt een pruik, alles?

JESSE Ja, nou ja, een muur... is maar een muur...

DE ARCHITECT Een muur is het fundament van de architectuur! Het eerste wat de mens bouwde, was een muur. En het zal het laatste zijn. Snap je die schoonheid niet, als de dingen rond worden? Een muur, in essentie, is het enige dat je nodig hebt. Zonder muren zou een huis een zwevend dak zijn. Zonder muren zouden we naaktslakken zijn. Een muur is de puurste vorm van bouwen! Waar zou je met je rug tegenaan moeten staan, als je geen muur had? Wij houden van een muur. Het brengt orde aan, zonder uitzonderingen, zonder onderscheid te maken. Een muur is duidelijk. Een muur is eerlijk. Het scheidt ongedierte van de reinheid.

JESSE Aan welke kant zit de reinheid?

DE ARCHITECT Aan de andere kant.

JESSE Welke kant is de andere kant?

DE ARCHITECT Sst. Daar gaan wij niet over. Wij bouwen alleen de muur.

JESSE Aan welke kant zit het ongedierte?

DE ARCHITECT Waar jij je het prettigst bij voelt.

JESSE Dat is geen antwoord.

DE ARCHITECT Stel die vragen dan ook niet. Je praat te veel. We moeten voorzichtig zijn.

JESSE Voor wie?

DE ARCHITECT Jij moet leren je vragen te stillen. Ze maken je zwak.

JESSE Het ziet er zo zinloos uit.

DE ARCHITECT Skeproetsj?

JESSE Hoe kan een muur blijven staan zonder basis? Hij staat op los zand, die muur brokkelt af bij de eerste streling. Je hoeft er maar een paar keer langs te lopen en er tegen te blazen en de muur valt.

DE ARCHITECT We verzekeren je, jij zult er nooit doorheen komen.

JESSE Misschien. Het blijft er doelloos uitzien.

DE ARCHITECT Luister jochie, iedere man heeft een doel in zijn leven nodig. Als jij die doelen doelloos gaat noemen, dan beledig je de man.

JESSE Nutteloos.

DE ARCHITECT Kleine, achterlijke grafkever. Ga jij eens even heel snel je eigen doel vinden, voor we je een troffel door je strottenhoofd jassen.

JESSE Ik heb een doel. Ik kan het voelen. Met iedere stap komt het dichterbij.
Stap één is het verlangen. Stap twee is het verlies. Stap drie is de laatste.
Het doel komt. Langzaam.

DE ARCHITECT Met langzaam zijn wel meer oorlogen verloren. We hebben een tip voor je: ga jij maar heel langzaam je eigen graf graven.
Misschien ben je klaar tegen de tijd dat je sterft.

JESSE Het doel volgt vanzelf. Eerst de middelen. Eerst een begin.
Ik had gedacht te beginnen met het woord. Ik weet alleen niet welk woord.

DE ARCHITECT Wat dacht je van 'sorry'?

JESSE Pardon?

DE ARCHITECT Pfff! Het woord! Geen enkel woord is sterk genoeg om maar de kleinste steen tegen te houden. Je vergist je, jochie. In termen van vergissingen ben jij de grootste blunder die wij ooit zijn tegengekomen!

JESSE Ik moet ergens beginnen. Goedemiddag.

DE ARCHITECT Wacht! Wij zijn nog niet klaar! Op het moment dat je het 't minst verwacht, zal je tegenover ons staan. En we zullen weigeren je in je bek te spugen als je dorst hebt. We zullen weigeren je bek vol te schijten als je honger hebt. Je zal creperen van de pijn, maar wij zullen je het nekschot onthouden waar je om smeekt!

JESSE En ik zal je vergeven.

DE ARCHITECT Wij hoeven jouw vergiffenis niet, jouw vergiffenis is rot!

JESSE Zonder vergiffenis blijf je bouwen op fouten. Ieder nieuw begin begint ermee.

DE ARCHITECT Jij draait het zaakje om, moddergarnaal, jij bent niet bevoegd!

JESSE Iemand moet het doen.

Jesse af.

DE ARCHITECT Jij hebt geen idee hoe laat het is! Jij hebt geen idee hoe laat het is! Jij hebt geen idee...

De soldaat rent weg.

DE ARCHITECT Kom terug! Terug!

Sirenes.

(4)

Thuis.

MARIE Ga je het redden, alleen?

MA Die jongen komt zo terug.

MARIE Ik weet het niet.

MA Hij is niet zoals jij.

MARIE En hoe ben ik dan?

MA Niet zoals hij... Nou ja, het is net zo gezellig. Laten we het er niet over hebben.

(stilte)

Heb je je goed gewassen.

MARIE Ja ma.

MA Ook daar?

MARIE Ja ma!

MA Het is belangrijk om zo goed en zo kwaad als het kan de geur van verrotting tegen te gaan. Het is geen haringkraam.

MARIE Het is een abattoir.

MA Ook daar moeten de regels van de hygiëne in acht worden genomen.

(stilte)

Dat is belangrijk. Anders krijg je korstjes.

(stilte)

Groene zeep. En niet alleen de randjes.

MARIE Ga je het wel redden, alleen?

MA Er komt nog water uit de kraan en er is genoeg natte cake voor een week.

MARIE Heb je nog pruimen?

MA Die neemt Jesse wel mee als hij terugkomt.

MARIE Áls hij terugkomt?

MA Wannéér hij terugkomt. Je moet niet zo op mijn woorden letten, dat vind ik niet prettig.

MARIE Ik wil je alleen helpen.

MA Hulp aannemen is vooral een manier om bij iemand in het krijt te gaan staan. Nee, dank je de dodo.

MARIE Je hoeft het alleen maar te vragen.

MA Ja. Je kan wel om dingen gaan lopen vragen, alleen is de kans dan zo groot dat het antwoord nee zal zijn.

MARIE Ma...

MA Hoer!

(stilte)

MARIE Ja.

(stilte)

MA Nou ja, het is net zo gezellig. Laten we het er niet over hebben.

MARIE Nee.

(stilte)

MA Heb je je wel laten testen? Je moet je één keer per maand laten testen.

MARIE Ja ma.

MA Dat hadden wij vroeger niet. Toen hadden ze al die nieuwe ziektes nog niet.

(stilte)

Gezondheid is belangrijk Marie. Hygiëne, vitamines en een goede kledingkeuze. Je kan met rouge niet verbergen dat je bleek bent,

je moet blaken als je jezelf wil redden.

MARIE Ik red mezelf.

MA Jij bent de enige die het doet.

MARIE Ik blaak.

MA Soms heb ik het gevoel dat je me wil vermoorden.

MARIE Ma!

MA Dat je me dood wil hebben. Dat je alleen de moed nog niet hebt om het te doen.

MARIE Ik moet naar mijn werk. De beste plekken zijn al bezet.

MA Misschien moet je het maar gewoon doen. Misschien doe je me een plezier.

MARIE Dag ma.

MA Hè nee, blijf nog even.

(stilte)

Het is net zo gezellig.

(stilte)

Ik kan het in je ogen zien. Als je naar me kijkt, zit er niets in.

MARIE Dat ligt niet aan jou.

MA Haaienogen.

MARIE Tot vanavond ma.

MA Je moet een jas aandoen. Misschien gaat het regenen.

MARIE Het gaat niet regenen. Er gaat iets heel anders...

(stilte)

MA Wat?

MARIE Het gaat niet regenen.

MA Misschien.

MARIE Regen is niet zo erg. Als het regent, ruikt het schoon.

MA Je hebt het weer. Iets in je ogen.

MARIE Er zit niets in mijn ogen ma. Tot vanavond.

(stilte)

MA Tot vanavond lieverd. Doe je voorzichtig?

B - Middag

(5)

Begin van de middag. De lucht wordt steeds feller rood. Geluid van schoten, sirenes, helikopters. Jesse staat op een kruispunt, een zwerver met een hoge hoed op komt achter hem staan.

DE ZWERVER Slechte bediening hier. Wie is er aan de beurt?

JESSE Ik.

DE ZWERVER Maakt u dan even snel een keuze, er zijn nog enkele wachtenden na u.

JESSE Ja.

(stilte)

DE ZWERVER Voor sommigen van ons is de tijd wél kostbaar jongeman.

JESSE Ik weet niet wat ik moet kiezen.

DE ZWERVER Weet u wel zeker dat u op het juiste kruispunt staat?

JESSE Dit is het eerste kruispunt dat ik tegenkom.

DE ZWERVER U neemt een loopje met mij. Uw éérste kruispunt?

JESSE Ja.

DE ZWERVER Hoe bestaat het! Nee, dan begrijp ik het. Neemt uw tijd. Dan neem ik de mijne.

De zwerver haalt een cocktailshaker uit zijn jas.

DE ZWERVER Zeg eens, quo vadis jonge vrind, waarheen gaat gij?

JESSE Sollicitatie.

DE ZWERVER Zo? Zijn ze nog altijd op zoek?

JESSE En u?

DE ZWERVER Ik moet de stad uit. Omstandigheden.
De grond wordt mij hier ietwat te heet onder de voeten, begrijpt u?

JESSE Nee.

DE ZWERVER Dat is misschien ook beter. Cocktail?

(stilte)

Screaming multiple orgasm. Met Cointreau.

(stilte)

Geen cocktail?

(stilte)

Ik heb het idee dat u moeite heeft met keuzes.

JESSE Iedereen heeft moeite met keuzes.

DE ZWERVER Helemaal niet! Ik maak iedere dag keuzes. Ik durf zelfs te zeggen dat de keuzes mij maken. Soms doe ik iets voordat ik weet waarom, en dan sla ik mij achteraf op het voorhoofd: 'natúúrlijk, dat was een kúúze!'

JESSE De gemiddelde mens heeft moeite met keuzes.

DE ZWERVER Nee, de gemiddelde mens heeft moeite met consequenties. En daarbij; de gemiddelde mens bestaat niet.

JESSE Ik ben een gemiddeld mens.

DE ZWERVER Prachtig! Dan bent u een uitzondering. Een uniek exemplaar.

(stilte)

Wat kijkt u toch bedrukt uit uw ogen.

(stilte)

Heeft u misschien iets gehoord over het gat in de ozonlaag? Iets nieuws?

(stilte)

Nee? Jammer.

(stilte)

Ik zeg altijd maar zo; zolang ik nog in mijn schaduw pas, is er niets aan de hand. Past u nog in uw schaduw?

JESSE kijkt naar zijn schaduw.

DE ZWERVER Ziet u! Niets aan de hand.

(stilte)

Toch is het vreemd van dat gat in de ozonlaag.

De laatste tijd verdwijnen er steeds meer dingen waar ik zeker van was.

Zure regen, ook zoets. Verdwenen. Hoor je niets meer van.

Het beste is om alles zelf op te geven, dan verdwijnt er ook niets meer.

Ik had een eigen huis en tuin, iedere week een andere auto, een leasebaby, en op zondagmiddag ging ik plebsen in de achterbuurt.

Maar 's nachts kon ik niet slapen. Bang om alles kwijt te raken.

Op een nacht ben ik opgestaan, zachtjes, om mijn veel jongere tweede vrouw niet wakker te maken, heb die baby een kus toegeblazen, ben naar de woonkamer geslopen.

Daar heb ik alle kaarsen aangestoken. Ik ben naar de keuken gelopen,

heb het gas aangezet en ben naar buiten gegaan. Voordeur op het dubbele nachtslot. Voor het laatst.

En tegenwoordig slaap ik als een klaproos.

(stilte)

Bent u misschien ergens voor bevreesd?

(stilte)

Natúúrlijk! Dat is het! Uw sollicitatie, u bent zenuwachtig!

JESSE Ik ben bang dat ik niet genoeg ervaring heb.

DE ZWERVER U moet toch ergens beginnen.

JESSE Of dat ik de juiste diploma's niet heb.

DE ZWERVER Welke betrekking ambieert u?

JESSE Verloskundige.

DE ZWERVER Zo. Worden er vandaag de dag nog kinderen geboren?

JESSE Verlosser.

DE ZWERVER Ach. Nu herken ik die blik in uw ogen. Jaja, dat is niet eenvoudig. Normaliter moet uw vader u adviseren in deze kwestie.

JESSE Tja...

DE ZWERVER Op die manier. En hoe staat het met uw c.v.?

JESSE Ik heb een lichaam en een hoofd, ik heb vragen en ik heb hoop.

DE ZWERVER Dat lijkt mij een goede ingang. Mag ik u een persoonlijke vraag stellen?
Bent u gedoopt?

Jesse schudt nee. De zwerver neemt Jesses hoofd in zijn handen.

DE ZWERVER Libera me, Dómine, de morte aetérna, in die illa treménda. Dum véneris judicáre sáeculum per ignem.²

Hij spuwt op zijn voorhoofd.

DE ZWERVER In delerium tremens.

Hij spuwt nogmaals.

DE ZWERVER In ejaculatio praecox.

En nogmaals.

DE ZWERVER Zo.

JESSE Het is een begin.

DE ZWERVER U komt er wel. U heeft alleen iemand nodig die in u gelooft.

Een dode duif valt uit de lucht. De zwerver pakt de duif en begint hem op te eten.

DE ZWERVER Kostelijk. Zeg, waar zijn mijn manieren! Wilt u ook een hapje?

JESSE Ik eh... mag ik u iets vragen?

DE ZWERVER Ja?

² 'Red mij van de eeuwige dood, o Heer, op die schrikwekkende dag. Als Gij komt om de wereld te oordelen door het vuur.' Delen uit het gezongen responsorium van de begrafenisplechtigheid.

JESSE Ik wilde u graag vergeven, als het u niet te veel moeite is...

DE ZWERVER Och, jonge vrind, daar bent u nog niet.

JESSE Ik moet ergens beginnen.

DE ZWERVER Niet hier hoor. Ik ben niet te vergeven.

JESSE Ik dacht dat dat juist de bedoeling was?

DE ZWERVER Uw moeite is tevergeefs, ik bleef simpelweg geen vergiffenis. Helaas. Deze Columba metropolis daarentegen is niet te versmaden!

JESSE Maar...

DE ZWERVER Of zou het een Ectopistes migratorius zijn? Ik dacht dat die uitgestorven waren. Weet u dáár iets van? Het is hopelijk toch geen Streptopelia decaocto? (*Jesse loopt weg.*) Waar gaat u heen zo pardoes? Ik heb u toch niet mishaagd? Als u erachter komt waar dat gat in de ozonlaag is gebleven, laat u het me dan weten? (*hij kijkt naar zijn duif*) Wat een vreemde vogel. (*hij begint weer te eten*) Kostelijk.

Er valt nog een dode duif uit de lucht.

(6)

HET KOOR VAN DE SUÏCIDALE STADSOMROEPERS

...er zijn kleine berichten die ons ter ore komen...

...details...

...geen acht op slaan...

...we kunnen niet anders...

...kleine berichten...

...nietig...

...negeer ze...

...brokjes bericht...

...die door onze gehoorgang kruipen...

...die het stof van hamer aambeeld stijgbeugel blazen...

...hou het stil...

...we kunnen niet...

...ze nestelen zich in ons slakkenhuis...

...ze roffelen op ons trommelvlies...

...het is het doffe ritme van de tamtam...

...dat in gevallen van nood en dreiging in donker Afrika door de rimboe klinkt...

...die...

...wat?...

...die tamtam...

...nee dat...

...wat?...

...dat ritme...

...zuiver zijn...

...het moet kloppen...

...het zijn kleine berichten...

...over kleine dingen...

...details...

...onbetekenend...
 ...afzonderlijk betekenen ze niets...
 ...maar opeengehoopt in het slakkenhuis...
 ...bij elkaar gekropen als warme vliegenlarven...
 ...aan elkaar geknoopt als een rattenkoning...
 ...onvermijdelijk...
 ...vervlochten...
 ...beginnen ze te gonzen als een wespennest...
 ...te kriebelen als een mierenhoop...
 ...te vloeken als een zwerm bidsprinkhanen...
 ...met zoveel storing in het oor is het moeilijk evenwicht te bewaren...
 ...laat je tong liggen...
 ...we kunnen niet...
 ...we mogen niet verzaken...
 ...we zijn een doorgeefluik...
 ...de berichten rollen de rioolbuis van Eustachius in...
 ...de keelholte in...
 ...het elastiek van de stembanden katapulteert ze de mond in...
 ...ze slaan tegen de huid...
 ...de klepel van de mond...
 ...als gongslagen slingeren de berichten onze tong af...
 ...langs de lippen...
 ...de mond uit...
 ...de ijle lucht in...
 ...we kunnen ze niet tegenhouden...
 ...al zouden we willen...
 ...we kunnen niet...
 ...onze klanken moeten klinken...
 ...tegen de stroom op...
 ...tegen de ruis in...
 ...meegevoerd door korte golf...

...lange golf...
 ...we moeten berichten...
 ...het is zo en zo laat...
 ...een slang van files kronkelt rond de stad...
 ...er worden personen vermist...
 ...vermoedelijk...
 ...er wordt een kind geboren...
 ...ja?... ...nee?...
 ...het lijkt me stug... ...toch?...
 ...geruchten...
 ...feiten, wat zijn de feiten!...
 ...in de hoofdstraat brokkelt een huis af...
 ...eerst is het balkon naar beneden gekomen...
 ...nu kruimelen de muren af...
 ...de wind neemt het huis mee...
 ...de bewoner wordt wakker in zijn bed...
 ...geen muren...
 ...geen dak...
 ...op de plek van zijn ramen zaten nu gaten...
 ...die zitten daar altijd...
 ...wat?...
 ...op de plek van een raam zit altijd een gat...
 ...geen commentaar...
 ...alleen doorgeven...
 ...de ziekenhuizen lopen leeg...
 ...er is geen zieke meer...
 ...er is geen ziekte meer...
 ...uit betrouwbare bron vernomen...
 ...de ratten hebben het gehad...
 ...ze verlaten de stad...
 ...ze laden hun spullen in en vertrekken...

...liever nog een zinkend schip dan deze klaarblijkelijke klip...
...aldus een woordvoerder...
...de greep op de stad is verzwakt...
...er is geen ferme hak meer om de tegels in het zand te drukken...
...boomwortels kruipen door het asfalt omhoog...
...groen verschijnt in de voegen van de stoepen...
...de lucht blijft licht...
...de zon staat al uren op dezelfde plaats...
...er heerst een bedrieglijke stilte...
...wees dan stil...
...stil...
...kan niet...
...het is de stilte van de wind...
...het is de stilte achter de ruis...
...de stilte die niet opvalt...
...de stilte die verdrinkt in het lawaai...
...het applausloos klapwieken van vogels...
...het cirkelstromen van slootwater...
...het verzwegen motto van de treurwilg...
...de mening van de populier...
...die hij koste wat kost voor zich houdt...
...er zijn nog kleine geluiden...
...zo klein dat ze de stilte alleen maar stiller maken...
...de stilte achter het lawaai...
...het geroddel van de aardappels, bijvoorbeeld...
...die omdat ze geen groente, geen fruit zijn, alleen kwaadspreken kunnen...
...die gedachten hebben...
...die zwarter zijn dan hun uitzicht...
...aarde waaruit alleen hun donkere bloemen bloeien...
...bloemen die zich dieper in de grond waarschijnlijk beter zouden voelen...
...bloemen die bloeien moeten...

...omdat het bloemen zijn...
...die liever schijn zouden zijn...
...en omdat ze zwijgen moeten, giftig zijn...
...de enige getuige is de zon...
...de warmste ster...
...een alziend stemloos oog...
...zinloze getuige, als haar iets wordt gevraagd kan ze alleen
zwijgen...
...geen commentaar...
...niet duiden, doorgeven...
...er is een V-formatie gesignaleerd...
...vogels in de V van verwarring...
...ze proberen het alfabet uit...
...van A tot Z...
...vormen lettercombinaties in de lucht...
...daar komen woorden van...
...maar geen woord wordt gehoord...
...geen woord wordt gehouden...
...zij storten een voor een ter aarde...
...tot de laatste een punt zet...
...punt...
...Z...
(de rest is ruis)

(7)

Op straat. Marie loopt naar haar werk, de tippelzone. Ze schopt een dode duif uit de weg. Haar collega Texas, een bont en blauw geslagen travestiet, loopt haar tegemoet.

TEXAS Hé! Sterretje, baby!

MARIE Hé Texas. Alles goed?

TEXAS Sure baby, nobody messes with Texas! We misten je al.

MARIE Vertraging.

TEXAS O?

MARIE Beetje misselijk.

TEXAS Ah?

MARIE Gaat wel weer.

TEXAS Nou, you ain't missed nothing yet. D'r hangt iets heel raars in de lucht vandaag. Heb je het al gehoord van Candy?

MARIE Ja.

TEXAS Ik vind het wel een beetje freaky hoor. Eerst Hope, toen Faith en nu Candy. There's an epidemic going on. Drie in één week!

MARIE Vier.

TEXAS Wie?

MARIE Destiny.

TEXAS Nee! Wanneer.

MARIE O... net. Heel kort geleden.

Er valt een duif uit de lucht.

TEXAS By the way, wat vind je van m'n nieuwe kapsel, thanks for asking.

MARIE Leuk. Staat goed bij je ogen.

TEXAS Heb ik bij m'n favoriete knipniet laten doen. Kostte een vermogen. Maar hey, it's my money and it's gotta roll!

(stilte)

Rock and roll!

(stilte)

Shake, rattle and roll!

Er valt een duif uit de lucht.

Nou zeg, jij bent ook op je mondje gevallen vandaag. Is it your time of the month little girl? Always such a drag...

MARIE Nee... Er is iets... iets anders vandaag.

TEXAS You tell me babydoll! Strange things is happening in our town. Ik had net een klant die vertelde dat zijn ochtendkrant bloed lekte! En daarvóór iemand die de stad in een atlas zocht, om erachter te komen dat 'ie was verdwenen. Alleen nog maar een witte vlek. Terwijl 'ie er de vorige dag nog stond, op dezelfde kaart! It's freaking me out.

MARIE We zijn allemaal blinden die bang zijn voor het donker.

TEXAS Anyway...

Er valt een duif uit de lucht.

I'm taking my tight ass straight home.
Bye-bye baby, keep it 'n beetje safe hè!

Texas loopt weg.

MARIE Wacht even... Ik loop een eindje met je mee.

*Ze volgt Texas mee af, er valt een duif uit de lucht, een helikopter vliegt over.
Geluiden van iemand die neergestoken wordt.*

(8)

Begin van de middag. Twee rokende meisjes staan op een straathoek. Er zit bloed rond hun mondhoeken, verderop ligt de hoed van de zwerver.

MEISJE 1&2 Eén:

MEISJE 1 Loop altijd met gebalde vuisten in je zakken.

MEISJE 2 Als ze je vuisten niet zien, dan zijn ze zwakker.

MEISJE 1&2 Twee:

MEISJE 2 Verberg je tanden achter een glimlach.

MEISJE 1 Als ze je glimlach zien, geloven ze je.

MEISJE 1&2 Drie:

MEISJE 1 Verstop je bedreigingen in complimenten.

MEISJE 1&2 Vier:

MEISJE 1 Steek je gedachten achter je ogen.

MEISJE 2 Als ze je onderschatten, kom je altijd onverwacht.

Marie loopt langs. Ze giechelen.

MEISJE 1&2 (ze blazen als katten) Chhhhh...

Marie af, er valt een duif uit de lucht.

MEISJE 1 Libera me,

MEISJE 1&2 Dómine,

MEISJE 2 de morte aetérna,

MEISJE 1 in die illa treménda.

Ze giechelen. Jesse komt aanlopen.

MEISJE 2 Is dat hem?

MEISJE 1 Dat is hem...

Ze giechelen.

MEISJE 2 Heb je geld?

JESSE Soms.

MEISJE 1 Heb je nu geld?

JESSE Ja.

MEISJE 1 Munten of briefjes.

JESSE Munten.

MEISJE 2 Geef maar.

MEISJE 1 Dank je.

MEISJE 2 En nu wil je er iets voor terug zeker.

Ze tillen hun rokjes een beetje op.

JESSE Nee, ik hoef niets.

MEISJE 2 Jawel, je wil er iets voor terug. Dat is normaal.

MEISJE 1 Zo werkt het nou eenmaal. Jij geeft iets, wij doen iets in ruil.

MEISJE 2 Dat is economie.

MEISJE 1 Daar kan je je niet zomaar aan onttrekken.

MEISJE 2 Omdat jij dat wil.

MEISJE 1 Omdat jij dat niet hoeft.

JESSE Maar ik hóéf niets.

MEISJE 2 Daar had je maar aan moeten denken voor je ons geld gaf.

JESSE Geef het geld dan maar terug.

MEISJE 1&2 Chhhh...

MEISJE 1 Dat kan niet.

MEISJE 2 Je hebt geen bonnetje.

JESSE Geef me dan een bonnetje.

MEISJE 1 Jij hoefde toch niets? Nou dan krijg je ook niets.

MEISJE 2 Ook geen bonnetje.

MEISJE 1 Dat krijg je er nou van als je je probeert te onttrekken aan de wetten van de markt.

MEISJE 2 Geen geld, geen bonnetje, waar ben je nu?

MEISJE 1 Het was prettig zaken met je te doen.

MEISJE 1&2 Dag dag.

JESSE Jullie zouden nog iets voor me doen.

MEISJE 1 O, nu wil 'ie wel!

MEISJE 2 Ja, nu wil 'ie wel!

MEISJE 1 Gaat dat zomaar?

MEISJE 2 Ik weet het niet. Ik heb dit nog nooit meegemaakt. Zo'n draaikont.

MEISJE 1 Draaikont.

MEISJE 2 Nou goed dan.

MEISJE 1 Goed dan.

MEISJE 2 Wat wil je hebben, een compliment of een leugen?

JESSE Wat is het verschil?

MEISJE 1 O. 't Is een slimme jongen.

MEISJE 2 We geven je advies.

MEISJE 1 Ra ra goede raad.

JESSE Ik luister.

MEISJE 1 Het is je geraaien.

MEISJE 2 Goeie raad koop je niet voor weggegooid geld.

MEISJE 1 Stil nu. Ik begin.

MEISJE 2 Ik begin.

MEISJE 1 Ík begin.

MEISJE 1&2 Chhhh...
We beginnen. *(ze giechelen)*

MEISJE 1 Verstop jezelf achter goede bedoelingen.

MEISJE 2 Het beste moment om toe te slaan is als ze verwachten dat je gaat aaien.

MEISJE 1 Ze mogen pas door hebben dat je ze pijn doet als ze op de grond liggen.

MEISJE 2 En jij je goede bedoelingen met de hak van je laars hun kop in ramt.

MEISJE 1 Ram! Ram! Ram!

MEISJE 2 Hak! Hak! Hak! (tegelijk)

MEISJE 1&2 Hihhi.

MEISJE 1 Sommigen hebben het dan nóg niet door.

MEISJE 2 Dat zijn de mensen die bij hun geboorte beginnen te sterven.

MEISJE 1 Die iedere dag een voorschot nemen op de dood.

MEISJE 2 Sluit je ogen voor het medelijden.

MEISJE 1 Je bent nu half op weg.

MEISJE 2 Dit zijn de mensen die je zullen volgen.

MEISJE 1 Dat zijn de mensen die jij zal verlossen.

MEISJE 2 De sorryzeggers.

MEISJE 1 Sorry, het spijt me.

MEISJE 2 Het was niet mijn bedoeling.

MEISJE 1 Ik wilde echt geen bloed op je vuisten knoeien.

MEISJE 2 Ik hoop dat mijn nieren je laarzen geen pijn hebben gedaan.

MEISJE 1 Sorry.

MEISJE 2 Ik wilde niet in de weg gaan liggen, maar op de een of andere manier stopten mijn benen met staan.

MEISJE 1 Wilt u me nog eens schoppen, alstublieft.

MEISJE 2 Als het niet te veel moeite is.

MEISJE 1 Ik heb het verdiend.

MEISJE 2 Nee, ík heb het verdiend.

MEISJE 1 Ík heb het verdiend!

MEISJE 1&2 Chhhh... *(ze giechelen)*

MEISJE 1 Ga maar.

MEISJE 2 Je moet gaan.

MEISJE 1 Straks kom je te laat.

JESSE Ja. Bedankt. *(blijft staan)*

MEISJE 2 Ga dan.

MEISJE 1 Chhhh...

JESSE Waar kan ik ze vinden?

MEISJE 2 *(poeslief)* Wie?

JESSE Nou, die mensen die ik...

MEISJE 2 Chhhh...

MEISJE 1 Overall!

MEISJE 2 Kijk rond!

MEISJE 1 Daar heb je ogen voor!

MEISJE 2 Holle bolle ogen!

JESSE Misschien moet ik jullie vergeven...

MEISJE 1&2 Chhhh!

MEISJE 1 Vergeet het.

MEISJE 2 Wij willen jouw vergiffenis niet.

MEISJE 1 Jouw vergif niet.

MEISJE 2 Hou maar.

JESSE Sorry.

MEISJE 1&2 Chhhh!

JESSE Ik bedoel... Het spijt me...

MEISJE 1&2 Chhhh!

Jesse af.

MEISJE 1 Was dat hem nou?

MEISJE 2 Nog niet. Maar hij zal het zijn.

MEISJE 1 Hij is wel hardleers.

MEISJE 2 Hardleers. Hardleers.

Er valt een duif uit de lucht.

MEISJE 1 Dum véneris judicâre...

MEISJE 2 ...sâeculum per ignem.

MEISJE 1&2 Amen. *(ze giechelen)*

(9)

HET KOOR VAN DE VLUCHTENDE FILERIJERS

Ze duwen hun auto's, bumper aan bumper, een infuus pompt hun bloed de benzinetank in.

De auto biedt ons veiligheid,
het staal rondom, een kooi
die bliksemslag en hagelbui doorstaat.
De enige indringer is onzichtbaar,
kruipt via een draadje naar binnen,
metgezel en raadgever, de radio.

Maar de radio doet vreemd vandaag.
Geen klare taal, geen nieuwslezer
verschafft ons helderheid, geen uitleg
van hoe of dat de wereld
vandaag weer in elkaar steekt.

Ze... fluisteren... op de radio,
de stemmen redden de lange golf ternauwernood,
zo zacht dat ze fluisteren.
Zijn ze bang te worden afgeluisterd,
bang dat wij ze horen...

Ze ontkomen ons niet, de stemmen,
onze antennes grijpen ze uit de lucht,
smijten ze op de radio,
maar hoe we de knop ook draaien,
ze fluisteren overal hetzelfde...

Ze fluisteren dat we vluchten,
maar we kunnen nergens heen.

We staan bumper aan bumper vastgekleefd,
kooi na kooi na kooiconstructie
vormt een vluchtstrook op de vluchtstrook...

We vluchten, want onze huizen willen ons niet meer,
ze kotsten ons uit, lieten een boer en we stonden op straat.
Als je niet naar huis kan, kan je nergens heen.

Ze fluisteren over ons, dat de snelweg ons geruststelt,
alle neuzen staan vooruit gericht, er is overzicht,
we kunnen zelfs als we al uren stilstaan
de illusie koesteren dat we ergens heen gaan.

Onze huizen vraten zichzelf op, brokje bij brokje,
eerst het behang, toen het pleisterwerk,
en tot slot de eerste tot en met de laatste steen.

Ze fluisteren dat we vluchten voor de hel,
en dat de hel ons langzaam inhaalt.

Ze fluisteren dat we vluchten,
maar we kunnen nergens heen.

De zwarte vierbaan is van stroop,
onze wielen, voeten, zijn verzonken,
vastgezogen in wat ooit asfalt was.

De diesel is al opgedronken, tot de laatste drup,

nu kunnen we de tank alleen nog met onszelf volgieten.
Met ons bloed, met ons zaad, met ons zout en onze haat,
zo houden we de radio nog gaande, in onze rups van stilstaand blik...

Ze fluisteren dat het lijkt voor een leek dat *de auto* rijdt,
en de aarde bewegingsloze grond is.
Maar de leek gaat voorbij aan het vaststaande feit
waaruit blijkt dat de aarde beweegt en rond is.

De auto zelf komt geen meter vooruit,
maar draait door zijn draaiende wielen de aarde de andere kant op.
Slaan de auto's af en de motors uit,
dan zet het stille verkeer de aarde zelf ook stop.

Het is een vaststaand feit,
dat de aarde niet draait
als er geen auto rijdt.

En als de aarde niet draait, dan geeft de zon er de brui aan,
die blijft eigenwijs en onaantastbaar lekker op haar hoogste punt
staan.

Ze fluisteren dat dat wetenschap is,
en dat wetenschap de beste grap is,
omdat alles is vastgeschroefd met losse schroeven...

Ze fluisteren dat het mannetje op de radio zichzelf van kant heeft
gemaakt,
live, tijdens het laatste bulletin,
en dat sindsdien de ether niets dan ruis braakt.

Achter de ruis van de radio liggen boodschappen verborgen,
de antenne pikt berichten op die geen vertaling dulden...

Ze fluisteren dat we vluchten, maar we kunnen nergens heen.
Ze fluisteren dat we vluchten voor de hel
en dat de hel ons langzaam inhaalt... (*claxons*)

Er valt een duif uit de lucht.

(10)

Marie staat op de tippelzone, ma komt op met een broodtrommeltje.

MARIE Ma?

MA Je was je lunch vergeten. Dus ik dacht...

MARIE Dank je ma.

MA Eén met jam en één met worst.

(stilte)

En een appeltje tegen de dorst.

(stilte)

Zo. Ziet het er zo uit tegenwoordig. Boel veranderd.

MARIE Ja ma.

MA Mooi, die kunststof tussenschotten.

Een auto claxonneert, ma zwaait.

Zie. Ze zien me nog wel staan.

MARIE Hoe ben je hier gekomen?

MA De bus. En toen een eindje gelopen.

MARIE Ga nu maar weer naar huis hè.

MA Ja.

(stilte)

Jesse is nog niet thuis.

(stilte)

Behandelen ze je wel een beetje goed?

MARIE Natuurlijk niet ma.

MA Nee, natuurlijk niet.
Zoveel is er dus niet veranderd.

MARIE Ga nu maar.

MA Doe je het wel veilig?

MARIE Ma...

(stilte)

Ik wacht nog even. De bus gaat pas over een half uur.

MARIE Ik moet werken.

MA Het is minder druk dan vroeger.

MARIE De kantorenlunch is net voorbij.

MA Ja. Misschien is dat het.

(stilte)

Ah, Marie, laat me nou even. Anders moet ik zo lang op de bus wachten.

Een auto stopt bij ma.

Nou dan niet. Ik ga wel liften.

MARIE Ma!

MA Ik zie je vanavond lieverd.

Ze stapt in de auto. Ze rijden weg. Er valt een duif uit de lucht.

(11)

Een betonnen, donkere ruimte. In het midden hangen twee gekruisigde mannen in pak met tussen hen in een leeg kruis.

DE GEKRUISIGDE MANNEN

(in het bos, in het bos...) Toemba toemba toemba toemba, toemba toemba, toemba.

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Ik zie ik zie wat jij niet ziet en het is... laat.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Te laat.

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Veel te laat.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

We hebben elf seconden op je moeten wachten.

JESSE

De eersten zullen de laatsten zijn.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Ha!

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Ha!

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Ha!

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Ha! Laat ons niet lachen.

JESSE Het spijt me.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Wij houden niet zo van spijt.

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Wij houden niet zo van wachten.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Wij houden niet zo van het getal elf.

JESSE Waarom niet?

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Niemand houdt van het getal elf.

JESSE O.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

O?

LINKER GEKRUISIGDE MAN

O?

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

O?

LINKER GEKRUISIGDE MAN

O? Is dat alles wat je te zeggen hebt?

JESSE Ik wist niet dat we een afspraak hadden.

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Hij wist niet dat we een afspraak hadden!

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Hoe komt het dan dat we op hem hebben gewacht,
als we geen afspraak hadden?

JESSE Ik dacht dat dit een open sollicitatie was.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Hij dacht dat dit een open sollicitatie was!

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Om je te bescheuren!

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Alsof iedereen zomaar...!

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Alsof er geen...!

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Om je te bescheuren!

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Hilarisch!

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Ik vind het niet grappig.

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Ik ook niet.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Ik ook niet.

JESSE

Ik ook niet.

DE SOLDAAT *(stem, achter)* Bekken toe!

DE GEKRUISIGDE MANNEN

Sssst...!

DE SOLDAAT *(stem, achter)* Zwijg stil!

DE GEKRUISIGDE MANNEN

Sst... sst... sst...

Er valt een duif uit de lucht.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

(zachtjes) Luister Jesse. Mag ik je Jesse noemen?

JESSE

Zo heet ik.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Het gaat hier om een sleutelfunctie binnen het bedrijf. Je houdt je bezig met de key-issues binnen de Human Resources. Wat niet

betekent dat er geen keiharde doelstellingen zijn, en die targets zijn tijdsgerelateerd. De tijd dringt, dat kan ik je wel vertellen. Je proeftijd is bijna voorbij. Je moet dus commitment tonen.

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Het gaat om de kernwaarden van de coöperatie.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

De corporate values, zeg maar.

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Respect. Integriteit. Teamwork. Professionaliteit.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Niet per se in die volgorde.

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Maar wel per se.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Als we die values het raam uitgooien...

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Kunnen we onszelf er net zo goed achteraan gooien.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Denk erom, het gaat om compliance.

JESSE

Ik begrijp het.

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Denk je?

JESSE Ik wil het begrijpen.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Dat is niet hetzelfde.

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Twijfel is niet goed in onze business. Je mag de focuspoints niet uit het oog verliezen. De taskforce zit tegen een downsize en we kunnen ons geen slips veroorloven. Vanaf nu is het hands on, zeker met die moordende concurrentie uit het oosten. We wachten op de go van de top floor, vanaf dat moment is het all ships are sailing. We zitten tegen een event, een enorm event mag ik wel zeggen. Een main event dat zijn weerga niet kent.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Er staat iets te gebeuren.

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Iets groots.

DE SOLDAAT (*stem, achter*) Bek toe, bek toe, bek toe! Ik probeer mijn kop te klaren!

DE GEKRUISIGDE MANNEN

Sst... sst... Sst!

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

(*zachtjes*) Goed. Als alles duidelijk is, kunnen we ons aanbod

bespreken. Wat ons betreft begin je met het starterspakket, zie het als een incentive, een voorschot op de secundaire arbeidsvoorwaarden.

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Een geurtje, Italiaanse kruidenmix, een gouden ring.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Het kerstpakket valt vroeg dit jaar.

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Je krijgt een uitgebreide ziektekostenverzekering van de zaak.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

En uiteraard een riant kilometervergoeding.

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Dus... wanneer denk je te beginnen.

JESSE Ik heb wat bedenktijd nodig.

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Bedenk...

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

...tijd?

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Dat heb je niet. Het is al laat. Te laat, bijna.

JESSE Ik laat het zo snel mogelijk weten. Morgen.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Morgen...

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Te laat...

JESSE Ik moet het een beetje laten bezinken. Het gaat allemaal zo snel opeens.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Vanmorgen wist je anders prima wat je te doen stond, met je goede voornemens die in plannen waren veranderd.

JESSE Ja, dat is zo, maar... Ik kan niet eens iemand vinden die...

LINKER GEKRUISIGDE MAN

...die vind je ook niet zomaar. Je moet ernaar op zoek. Dacht je dat het zo simpel was misschien? Mensen willen niet zomaar...

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Anders zouden ze het zelf wel doen.

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Je moet ze een beetje dwingen. Daadkracht tonen.

JESSE Ik wilde rustig beginnen met het woord, de daad een beetje uitstellen.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Het woord werkt niet, je moet de mensen de genade door de strot duwen, anders vreten ze het niet.

JESSE Stap voor stap... anders werkt het niet. Verlangen, verlies, verlossing. Het is een driestappenplan, dat luistert nogal nauw.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

(onderbreekt) Bedenk wel, je begint al met een achterstand. Morgen kan het al te laat zijn. De deadlines zijn verschoven, zie je, de tekenen volgen zich in snel tempo op. De vaste lasten worden er ook niet minder op, zeker niet met je toekomstige gezinsuitbreiding op til. Denk aan je geliefden, aan je naasten, aan je oudedagsvoorziening.

LINKER GEKRUISIGDE MAN

(tegen de rechter) Oude dag?

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

(tegen de linker) Je weet het nooit.

DE SOLDAAT *(stem, achter)* En nu is het gedaan!

DE GEKRUISIGDE MANNEN

Sst... sst... Sst! Laat je kop hangen! Doe of je dood bent!

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

(fluistert) Wij komen hier later op terug.

JESSE Dat is goed, geloof ik.

DE SOLDAAT *(op)* Het is niet te geloven! (hij slaat de rechter gekruisigde man) Laat een mens eens gerust! Nieverans³ een plek voor op het gemak niet te moeten peinzen. Mijn oren tuten! Altijd die mottige

³ West-Vlaams; 'nergens'

echo die je gedachten in gang steekt. *(hij slaat de linker gekruisigde man)* Stil! Stil! Stil! *(hij slaat ze om en om)* Jullie brengen me danig van mijn melk.

JESSE Hallo?

DE SOLDAAT Hallo. Wees maar gerust hoor, ze gevoelen niets. Ze bestaan alleen maar in je kop, zie je. Maar dat pakt niet weg dat ze inliks ambetant⁴ zijn.

DE GEKRUISIGDE MANNEN

Toemba toemba toemba toemba toemba toemba toemba.

DE SOLDAAT *(hij slaat nogmaals)* Maar vertel eens, hoe ben jij hier zo geblend⁵.

JESSE Moeilijk te zeggen. Ik stond hier ineens.

DE SOLDAAT Ja. Nou, dat maakt het er niet simpeler op natuurlijk. Je moet je wel kunnen verlaten op opdrachten, dat je niet op je eigen vrije houtje... hè!

JESSE Nee. Ja.

DE SOLDAAT Je hebt richtlijnen nodig. Kijk, op de knokkels van mijn linkerpols staat HEET getatoeëerd. Op de knokkels van mijn rechter KOUD. Geen enkele douche heeft nog geheimen voor mij. Richtlijnen, dat geeft vastigheid.

⁴ Inliks: ontzettend. Ambetant: irritant.

⁵ Verzeild geraakt.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Richtlijnen bieden geen zekerheid meer.

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Er is geen zekerheid meer.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Nog even en er is niets meer.

DE SOLDAAT *(slaat)* Stil! Stil! Stil! Jullie beginnen me inliks te enerveren.

JESSE Wie geeft de opdrachten?

DE SOLDAAT Ja. Nou. Daar heb je me. Ik ben de opdrachtgever kwijt. En subiet begin ik te tjolen, alles op drift. Maar daar is gelukkig ook een richtlijn voor. Na vierentwintig uur dien ik de procedure op te starten. Dus ik ben al gereed gaan graven. Kijk maar, daar, hoe denk je dat 'ie me staat?

JESSE Wat?

DE SOLDAAT Die kuil vaneigens. Hoe vind je hem?

JESSE Ja. Mooi. Echt een kuil.

DE SOLDAAT Als je wil dat de dingen goed geregeld worden, kan je ze het beste zelf doen.
Dat geldt ook voor je graf. Wat denk je, is hij diep genoeg?

JESSE Waarvoor?

DE SOLDAAT Om in te liggen natuurlijk! Wat denk jij, om een verjaardag in te vieren?

JESSE Het ziet er goed uit.

DE SOLDAAT Ik weet het niet. Volgens mij moet een graf dieper zijn. Ik heb daar niet zo'n ervaring mee. Normaal trekken ze hun eigen plan, zoeken ze hun eigen graf op. Of gaan ze tot ontbinding over in het open veld. Iedereen is verantwoordelijk voor zijn eigen dood en ik ben graag goed voorbereid.

Er valt een dode duif uit de lucht op het hoofd van de soldaat.

DE SOLDAAT Ik geloof dat de engeltjes gaan piesen.

(...)

Ik heb de halve wereld gezien. En de andere helft, daar heb ik tegen gevochten.

JESSE Ik heb nog nooit gevochten.

DE SOLDAAT Dan heb je wat gemist.

JESSE Ik heb nooit een reden gehad.

DE SOLDAAT Een reden? Kom, waar heb je dat voor nodig? De reden is dat je het doet. En dat je het doet, dat is je reden. Explicatie komt nadien. Of niet. Daar zijn anderen voor. Mensen die hun handen niet vuil maken, alleen hun hersens, met dat gedenk. Ik heb het beter getroffen; mijn handen zijn smerig, maar in mijn hoofd is het proper. Ik doe wat er van me verlangd wordt, en ik verlang

naar wat ik doe. Het leven kan zo mooi zijn als je er niet over nadenkt.

JESSE Dan heb ik een probleem.

DE SOLDAAT Een probleem is een verkeerd begrepen uitdaging.

JESSE Ik denk te veel.

DE SOLDAAT Jij denkt niet, jij zoekt uitvluchten! Jij moet ophouden met jij-zijn en beginnen met wij-zijn. Dat gaat veel opklaren.

JESSE Ik ben bang dat ik dat niet kan. Ik ben bang dat ik-zijn, in mijn geval, chronisch is.

DE SOLDAAT Ach, daar vinden ze wel wat op. Ze zijn heel knap de dag van vandaag, al die dokters. En anders hebben ze er wel een pilletje voor. Of tegen. Neem mij nu. Het enige dat origineel is aan mij is mijn vel. Ik ben gemaakt om vooruit te gaan. Mijn ruggengraat is een loden pijp die naar voren is gericht. Mijn hart is een handgranaat. Mijn bloed is vervangen door benzine. Ik marcheer nu al zo lang vooruit dat ik in mijn eigen rug kan schieten. Ik heb alles al een keer veroverd. Er is gelijk niets meer over. Geen front meer, alleen nog maar aftocht. Maar ik ben niet gemaakt om achteruit te gaan. Daar ligt een beetje mijn probleem, vrees ik. Nochtans wordt aan de oplossing gewerkt. *(hij graaft verder)* Ik heb een vriend nodig. Of een revolver.

JESSE Ik wil niemand anders zijn dan ik.

DE SOLDAAT Dan is het ernstiger dan ik dacht.

JESSE Ja.

DE SOLDAAT Dan is er maar één ding waar je op kan rekenen. En dat is een calculator.

JESSE Ja.

DE SOLDAAT De gevaarlijkste oorlog is een oorlog die nog niet uitgebroken is.

(stilte)

Vergeef mij.

JESSE Waarvoor?

DE SOLDAAT Dat doet er niet toe. Vergeef mij.

JESSE Ik weet niet of het telt als je erom vraagt.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

(zachtjes) Toemba toemba toemba toemba...

DE SOLDAAT Ik heb iemand nodig om me te vergeven.

JESSE Ik heb daar niet zo'n goede ervaring mee...

LINKER GEKRUISIGDE MAN

(zachtjes) ...toemba toemba toemba.

DE SOLDAAT Vergeef me!

JESSE Dat gaat niet zomaar.

DE GEKRUISIGDE MANNEN

(zachtjes) Toemba toemba toemba toemba...

DE SOLDAAT Vergeef me!

JESSE Ik kan het niet.

DE GEKRUISIGDE MANNEN

(zachtjes) ...toemba toemba toemba.

DE SOLDAAT Vergeef me!

JESSE Nee.

DE SOLDAAT Spijtig *(hij schiet zichzelf in zijn gezicht en tuimelt in zijn eigen graf)*

JESSE En?

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Je had hem moeten vergeven.

JESSE Wél?

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Ja.

JESSE Het had niets uitgemaakt.

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Het was een mooi gebaar geweest.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

(fluistert tegen linker) En, wat doen we?

LINKER GEKRUISIGDE MAN

(fluistert tegen rechter) Hij heeft zijn assessment verkloot...

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

(fluistert) It's the best we can get on such short notice...

LINKER GEKRUISIGDE MAN

(fluistert) Ik weet het niet...

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

(fluistert) We hebben *iemand* nodig. De tijd is op.

LINKER GEKRUISIGDE MAN

(fluistert) De tijd is op...

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

(fluistert) Ja, dat zeg ik. Idioot.

Ze bespugen elkaar, er valt een dode duif uit de lucht.

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Zie. De tekenen. Het is begonnen, Jesse.

JESSE

Wat moet ik doen?

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Ik weet het niet, Jesse. Wij bestaan alleen maar in je hoofd.

JESSE

Wat moet ik doen?

RECHTER GEKRUISIGDE MAN

Je proeftijd is voorbij. Je bent aangenomen. Dit is je laatste kans.
Het is begonnen, Jesse.

JESSE

Welke kans? Wanneer?

LINKER GEKRUISIGDE MAN

Succes, Jesse.

De gekruisigde mannen laten hun hoofden vallen, ze zuchten, ze sterven. Buiten het geruis van duizenden vluchtende insecten.

(12)

**Intermezzo van een valse profeet
van de dode zwerver met de hoge hoed
en bijtonden rond zijn nek**

De kopersectie klaagt, de drum draalt, de snaren janken en de toetsen staan in mineur.

DE ZWERVER Ja, dat had ik me toch heel anders voorgesteld.

(hij proeft zijn eigen bloed) 't Is ketchup!

(...)

Jaja, ik begin al. God wat een gedoe. Is er niemand anders die...?
Niemand dus. Goed.

(...)

Niets dan leegte is de toekomst, niets dan duister is de dag.
Niets dan duister is de morgen, niets dan leegte is de lach.

(...)

Ja. Sorry. Ik begrijp hier dus ook geen proep van.

(...)

Ik weet het, ik weet het. Sorry, ik begin al.

(...)

Hier volgt een boodschap in het kader van het nut van het algemeen. Wij gaan u verlaten. U voelt er waarschijnlijk niets van, maar we vonden het wel zo netjes om het even te laten weten. Het is ons opgevallen dat u niets opgevallen is, wat we vreemd vinden, want de tekenen zijn glashelder. Kijk eens in uw kelders, uw wijn is in water veranderd! Bij dezen zeggen wij het contract eenzijdig op. Voor de vorm lezen we de eindclausule aan u voor, ja precies, de kleine lettertjes. Als volgt:

Het bloed in uw lijf verandert in water, u zal helder als glas en doorzichtig zijn,
in laatste druppels zal u verdrinken tot uw laatste gedachte in kringen verdwijnt.

Dan vlucht het gedierte kleiner dan vuist, de ratten, de vliegen, de mug en de luis,
hun kleine lijfjes verwrongen van angst, gillend en piepend verdwijnt het gespuis.

Met hen ook de ziektes, de roes en de koorts, de ijpende wanhoop, de gloeiende troost,
het vroegtijdig einde, pus, etter en gal, geen zweet in uw oksels, geen neus meer die loopt.

De lucht wordt zo leeg dat ze niets meer kan dragen, geen water, geen vuur, zelfs geen lucht.
Het land vreet zich kaal en zal alles verjagen, de krekels als laatst in een zucht.

De nacht is vertrokken, zij zal niet meer vallen, vanaf nu is er slechts onbarmhartig bleek licht, geen schaduw zal zijn om weg in te kruipen, al uw geheimen staan glanzend in zicht.

En al wie als eerste uit vrouw is geboren, in u leeft dit sterven als enige voort, uw tong zal u smeken dit woord te vertellen, maar uw oog vindt nimmer een luisterend oor.

(...)

Klaar. Was het goed zo? Ja?

Mag ik hier weg, mag ik dan nu alsjeblieft de hel in?

(de soldaat komt op, leidt de zwerver weg)

Dank u.

Er valt een duif uit de lucht.

(van achter) Dank u.

(er klinkt een schot)

(van achter) Jaja. Dank u.

(13)

Marie, op de tippelzone. Een man komt aanrijden.

MAN Hoeveel?

MARIE Hé, ik ken jou! Ben jij niet die...

MAN Nee. Ben ik niet. Nooit geweest.

MARIE Ik zou toch zweren...

MAN Hoeveel?

MARIE Hoeveel wat?

MAN Geld. Hoe duur?

Sirenes, de man duikt weg, Marie zwaait.

MAN *(sist)* Wat doe je?

MARIE Zwaailichten.

MAN Nou, schiet op. Ik kom hier niet om een spelletje te spelen.

MARIE O? Waarvoor kom je dan?

MAN Wat? Ik... eh... nou... Hè! Hou op. Hoeveel?

MARIE Ik hoef geen geld. Ik heb geld.

MAN Jij hebt geen geld.

MARIE Ik heb genoeg. Jij kan me niet betalen met geld.

MAN Ik wil betalen. Als ik niet mag betalen dan is het... dan is dit... dan is het gewoon vreemdgaan.

MARIE Je kan me wel betalen, maar niet met geld.

MAN Waarmee dan?

MARIE Met verhalen. Hoe mooier het verhaal, hoe meer je met me mag doen.

MAN (*aarzelt*) Goed. Stap maar in.

MARIE Toch zou ik zweren dat ik je ergens van ken...

Marie stapt in, ze rijden weg. Er valt een duif uit de lucht.

(14)

Later op de middag, Jesse staat buiten het betonnen gebouw.

VROUW Ben je aangenomen?

JESSE Ik geloof het.

VROUW Gloven, dat schiet niet zoveel op hè? Zekerheden, daar kan je op bouwen. Maar gloven... dat is... dat zijn... Gloven zijn van die kleine groene beestjes die met hun gekartelde achterpootjes over hun gekartelde dekschildjes gaan en dan dat irritante geluid maken, dat je in de zomer hoort, in veel te warme landen.

JESSE Dat zijn...

VROUW ...gloven, ja. Hele irritante insecten.

Sirenes, de vrouw pakt een fles.

VROUW De tijd drinkt.

JESSE Ja.

Er valt een duif uit de lucht.

VROUW Wanneer begin je?

JESSE Straks. Nu.

VROUW Heb je al bedacht wat je gaat doen?

JESSE Ja.

(stilte)

Jagen.
Ik ga jagen, zoals Robert DeNiro in *Taksifahrer*.

VROUW *Taksifahrer?*

JESSE Wij ontvangen alleen ZDF.

VROUW O.

JESSE Ja.

(stilte)

Jagen. Op verschoppelingen.
Om ze te verlossen. Om ze, eh, genade door de strot te duwen.

Er valt een duif uit de lucht.

Om ze te redden.

VROUW Wil je even oefenen?

JESSE Graag.

VROUW Goed.

JESSE Ik vvv... (...) Er klopt iets niet aan de volgorde. (...) Ik vvv...

(stilte)

VROUW Wanneer begin je?

JESSE Nu. Straks.

(stilte)

VROUW Heb je geld?

JESSE Ja. *(Wil haar wat geven.)*

VROUW Nee, dank je.

(stilte)

Heb je een geweer?

JESSE Ik heb geen geweer nodig.

VROUW Heb je een prooi?

JESSE Ik jaag op het lage, het lege, het lelijke, op het leven.

Er valt een duif uit de lucht.

VROUW Mooi.

JESSE Denk je?

VROUW Ach.

JESSE Ik moet ervaring opdoen. Mijn proeftijd is voorbij,
maar ik heb het gevoel dat ik nog het een en ander moet bewijzen.

VROUW Bwijzen... Dat is ongedierte. Die zijn nog erger dan gloven. Die
knagen de vloer onder je vandaan, terwijl je ligt te slapen. Ik
haat bwijzen, met die lange staart en die grote tanden.

JESSE Dat zijn...

VROUW Bwijzen, ja. Rotbeesten.

JESSE Ja.

(stilte)

Ik ben er niet op gekleed.

Ik zie er niet uit.

Ik zie eruit als een excuus.

VROUW Ja. Sorry.

JESSE Wij...
Wij bouwen een huis, zodat we droog zitten als het regent.
Wij koken, zodat we kunnen eten als we honger hebben.

VROUW Honger. Ja. Dat zegt me wel iets...

JESSE Dat is niet mens, dat is mens-alsof...
Geen woorden, maar daden...

VROUW Dadels... met honing...

Honger, ja, dat herinner ik me wel...

JESSE Je begint met niets,
dan weet je niets, kan je niets...
Het lijkt of geluk enkel daaruit bestaat: uit niets...
Dan begin je te verzamelen,
dingetjes, kennis, spulletjes, mensen...
Een huis, een dak, een gasfornuis, eten...
Je verzamelt zoveel mogelijk om je heen.
Maar eigenlijk verzamel je angst,
angst om alles kwijt te raken...
Uiteindelijk eindig je toch weer met niets.
Dus zonder niets kan je nooit opnieuw beginnen.

(pauze)

Ik vind dit allemaal heel erg verwarrend.

(stilte)

De eerste stap is verlangen. De tweede stap is verlies. De derde
stap is verlossing.

Er valt een duif uit de lucht.

VROUW Ik ben een junk.

JESSE Dan zal ik je verlossen. Ik neem jouw lijden op mijn schouders,
opdat jij het niet meer hoeft te dragen. Jij mag mijn kruis zijn, ik
zal je dragen. Omhoog, de heuvel op, de trap op, omhoog, naar
de bovenste verdieping, ik zal je naar huis dragen.

Ze blijven staan.

VROUW Nou?

JESSE Klonk dat een beetje overtuigend?

VROUW Ja hoor, ik vond het best aannemelijk.

JESSE Goed dan. Je moet ergens beginnen.

Hij pakt haar op en draagt haar mee.

JESSE Dan zien we vanzelf wel waar het eindigt.

(15)

Het verhaal van de man achter het stuur.

MAN Het is een kort verhaal.
Misschien ook niet zo'n mooi verhaal.
En ik weet zeker dat je het vaker hebt gehoord.
Maar het is wel een waar verhaal.

MARIE Het hoeft niet waar te zijn.

MAN Voor mij is het een waar verhaal.
Het is een oud verhaal.
Het begint nergens en het houdt nergens op.
Het was er al, voordat er iets anders was.
En het zal er zijn als er niets meer is.

MARIE Waar speelt het zich af?

MAN Het speelt zich overal af.

MARIE Kom ik erin voor?

MAN Jij komt erin voor.

MARIE Dan is het goed. Loopt het goed af?

MAN Dat weet ik nog niet.

MARIE Mooi. Dat vind ik mooi. Dat je dat nog niet weet.

MAN Het verhaal heeft er een beetje moeite mee om verteld te worden.
Liever zou het stil blijven. En als het dan verteld moet worden,
dan het liefst gefluisterd.

De man komt dicht bij Marie.

De man raakt met zijn mond bijna haar oor aan.

De man fluistert zijn verhaal in het oor van Marie.

MARIE Hoe weet jij dat?

Er valt een duif uit de lucht.

MAN Omdat het waar is. Omdat het gebeurt. Nu gebeurt. Je hoeft alleen maar je ogen open te doen, je oren open te doen, je mond dicht te doen. En je weet het.

MARIE Loopt het goed af?

MAN Dat weet ik nog niet.

MARIE Wel. Dat weet je wel.

MAN Jij weet het ook.

MARIE Ja. Maar ik hoop dat jij een ander antwoord hebt.

MAN Heb ik nu betaald?

MARIE *(verstrooid)* Ja. Je hebt betaald.

MAN Schiet op dan, anders kom ik te laat voor het eten.

Er valt een duif uit de lucht.

MARIE Nee. Ik wil niet.

MAN Mond dicht, benen open.

MARIE Dit is niet goed.

MAN Als ik gezeik wil, ga ik wel naar mijn vrouw. Ik heb betaald, nu wil ik waar voor mijn geld. Kom op trut, doe je werk.

MARIE Ik moet weg. Ik moet naar mijn moeder.

MAN Ja, je moeder, je zal om je moeder schreeuwen. Geef me eens een kusje dan...

Er valt een duif uit de lucht.

(16)

In een junkenhol. Jesse en de vrouw liggen op bed.

JESSE Dit is me nog nooit overkomen.

VROUW Resultaten in het verleden bieden geen garantie voor de toekomst.

JESSE Mooie verlosser ben ik.

JESSE gaat op de vrouw liggen.

VROUW Het is ook niet makkelijk om het lijden van de mensheid op je schouders te nemen. Dat kan niet in één keer. Rustig aan, dan breekt het lijntje niet. Eén dag per dag. Betreden op eigen risico. Kleine pasjes op het pad van de verlossing, met stapje voor stapje maak je geen meters, maar je komt wel vooruit. Zelfs vallen is een vorm van dichterbij komen.

JESSE stopt.

JESSE Misschien ligt het aan jou.

VROUW Als je je daardoor beter voelt.

JESSE Misschien ben jij gewoon niet te verlossen.

VROUW Ik geef toe, als ik weer een schoon lijf zou hebben, zou ik het beslist anders inrichten. Maar ja, sommige vlekken krijg je er zelfs met een schaar niet uit.

(stilte)

JESSE Je bent mooi.

VROUW Ik ben niet mooi.

JESSE Ik vind je mooi.

Jesse doet zijn ogen dicht en probeert het weer.

JESSE Het lukt niet.

VROUW Het is niet erg.

JESSE Het is wél erg.

VROUW Ja. Het is wel erg.

(stilte)

Misschien moet je een andere carrière overwegen.

JESSE Zoals?

VROUW Zoals... Callcenter agent?

(stilte)

JESSE Ik hou van je.

VROUW O jee.

JESSE Echt waar.

VROUW Ik niet van jou.

JESSE Zie. Het werkt. Ik begin al te lijden.

VROUW Ik hou echt niet van je.

JESSE Dank je wel. *(Hij kruipt op haar)*. Echt waar, dank je wel.

VROUW En Hij nam haar lijden in Zijn handen. En Hij nam haar kruis op Zijn schouders. En Hij verlichtte haar. En Hij verwarmde haar. En in haar schoot zag Hij de wereld. En in haar schoot stierf Hij en werd Hij geboren. En Hij zag dat het goed was.

Jesse kreunt.

Er valt een duif uit de lucht.

C – Nacht

(17)

Ma hangt aan de bar in nachtcafé Apocalypso. Buiten is het nacht, al weigert de zon om onder te gaan.

ZANGERES TEXAS (DE DODE HOER IN TRAVESTIE)

We wish you welcome,
you'll have a ball here.
You can come in at any time, so take a seat, enjoy a crime.
Kick off your worries,
no-one will find you.
Please leave your virtues at the door, you won't need them anymore.
And have a juice or two, we serve 'em just for you,
we can spend judgement day together
if you want us to...

At the Apo (Ah!), Apocalypso (Apocalypso).
The spot where your mind will eclips-o (yo!).
At the Apo (Oh!), Apocalypso. Sins and confessions are always
the passion.
At the Apo... we fell from grace (Apo... Apocalypso...).

So now you're with us,
you'll never leave us.
Get those flowers out (of) your hair, they won't get you anywhere.
Don't mind your manners,
don't mind the minutes,
we don't believe in closing down, so remove your thorny crown.

Now have a juice or two, just order special brew,
we can dance the last steps together,
if you want us to...

At the Apo (Ah!), Apocalypso (Apocalypso).
Many went first, you will follow (yo!).
At the Apo (Oh!), Apocalypso. Sins and confessions are always
the passion.
At the Apo... we fell from grace (Apo... Apocalypso... Ah!).

Don't spin your head 'round,
you'll turn to sugar,
we don't like weakness in this place of defective human race.
Forget your good faith,
forget your past life.
All of your memories are gone, welcome to oblivion.
And have a juice or two, we serve 'em all day through,
we can watch the end of times together,
if you want us to...

At the Apo (Ah!), Apocalypso (Apocalypso).
The last stop before you're in Limbo (yo!).
At the Apo (Oh!), Apocalypso. Sins and confessions are always
the passion.
At the Apo... we fell from grace (Apo... Apocalypso...).

Muziek sterft af.

MA Mag ik nog een appelsap?
(geen reactie)
De tijd drinkt.

(geen reactie)

MA *(heft haar lege glas)* Troost.

STAMGASTEN Troost!

MA *(kijkt naar haar glas)* Zelfs het water is hier droog.
(ze heft haar glas weer) Op mijn zoon.

STAMGASTEN Op je zoon!

MA Op zijn nieuwe baan.

STAMGASTEN Op zijn nieuwe baan!

(stilte)

MA Mag ik nog een appelsap?

STAMGASTEN Mag ik nog een appelsap!

Buiten klinken sirenes.

STAMGAST Zodra je je realiseert dat je niemand dan jezelf nodig hebt voor
genot, wordt het leven een stuk minder gecompliceerd.

ANDERE STAMGAST

Genot, dat is zo negentiendrieënzeventig.

MA Genot, ja, dat herinner ik me wel. Dat is een tijdje heel populair

geweest, meen ik. *(kijkt in haar lege glas)* Wat, is het al zo laat?

BARMAN Neem nog een appelsap.

De barman schenkt in.

MA Kusje. Je bent een schat.

STAMGAST Troost!

ALLEN Troost!

Marie komt binnen. Bont en blauw geslagen. Buiten blaffen honden.

MA Hé Marie!

STAMGASTEN Hé Marie!

MARIE *(mat)* Hé jongens. Hé ma.

MA Zware dag gehad op je werk?

MARIE Niets buiten het normale bijzondere.

MA Wil je een appelsap?

MARIE Nee ma. Je moet naar huis. Kom.

MA Ik wil niet naar huis. D'r is daar niets.

MARIE Is Jesse niet thuisgekomen?

MA Er komt nooit meer iemand thuis.

MARIE Kom, we gaan.

MA Ik wil niet.

STAMGASTEN Ze wil niet.

MARIE Ze moet. Nou hop. Kom. *(ze wil haar moeder vastpakken)* Hè ma, bah, je hebt in je broek gescheten.

MA Ja, gek is dat. Eerst negen dagen niets en als het dan eenmaal begint te regenen...

Ma laat een natte scheid.

MARIE Gadverdamme.

MA Smerig is een smaak die je moet leren waarderen.

STAMGAST Ken ik jou niet ergens van?

MARIE Alsjeblieft zeg.

STAMGAST Nee echt, jij bent die...

MARIE Ben ik niet. Nooit geweest ook.

MA Mag ik een appelsap, nóg een laatste.

MARIE Ma!

STAMGASTEN Ma!

BARMAN *(schenkt in)* Neem.

MA Troost!

STAMGASTEN Troost!

Er valt een duif uit de lucht.

MA Je moet dat dak echt eens repareren.

MARIE Ik ben hier echt te moe voor ma.

MA Moe? Jij moe? De hele stad staat stil, ik heb dit hele eind moeten lopen. Jij moe? Nou moe! Mijn voeten bloeden. Ik zet geen stap meer. Ik wil een appelsap!

BARMAN *(schenkt in)* Drink.

STAMGASTEN Troost!

MA Troost. Ik wil niet naar huis.

MARIE We moeten. We kunnen nergens anders heen.

MA Ik wi-hi-l nie-hiet. *(ze laat zich van de kruk zakken)*

STAMGASTEN Ze wi-hi-l nie-hiet.

MARIE Goed. Dan wil je niet. Welterusten ma.

MA Doe maar. Laat me maar achter. Laat me hier maar sterven, alleen. *(ze blaft)*

De stamgasten blaffen.

MA Hoor je dat? Dat zijn de honden. Die komen me verscheuren.

STAMGAST Toch zou ik zweren dat ik je ken.

MARIE We gaan. Nu.

MA *(ze blaft)* Hoor je dat, ze komen al dichterbij. *(ze jankt)* Wilde honden, wilde hongerige honden komen me verscheuren. Omdat jij niet voor me wil zorgen, zoals ik voor jou heb gezorgd.

Op de achtergrond blaffen honden.

MA *(blaft)* Jullie begrijpen me tenminste! *(ze valt in slaap)*

MARIE Ma...

STAMGAST Nu weet ik het!

MARIE Wat nou weer?

STAMGAST Waar ik je van ken! Jij bent een engel!

MARIE Goed. Een engel. Prima. Een engel kan er ook nog wel bij.

STAMGAST Je bent mooi. Een prachtige engel zonder vleugels.

MARIE Engelen zijn er in vele gedaanten. Ook de duivel is een engel.

STAMGAST Vind je mij mooi?

MARIE Laten we één ding afspreken: jij maakt de complimenten, ik zorg ervoor dat het geen leugens zijn.

STAMGAST Jij hebt troebele ogen.

MARIE Ik heb haaienogen.

STAMGAST Verdrietige ogen. Jij verdient het om op een dag wakker te worden zonder pijn.

MARIE Wie bepaalt wanneer de pijn ophoudt?

STAMGAST Jij.

MARIE Ik was er al bang voor.

STAMGAST Niet zijn.

MARIE Niet zijn. Als het kon.

STAMGAST Het kan.

MARIE Niet doen. Ik hou niet van grappen.

STAMGAST Komt een kabouter bij de dokter...

MARIE Ssst...

STAMGAST Of was het een kikker?

BARMAN *(zingt)* You must remember this, a kiss is just a kiss...

De stamgast wil Marie kussen.

MARIE Ik kus niet. Ik kus nooit.

STAMGASTEN *(zingen)* ...a sigh is just a sigh.

MA Saai!

STAMGASTEN *(zingen)* The fundamental things apply, as time goes by

STAMGAST Kom, we dansen.

MARIE Dat wil je niet.

STAMGAST We dansen.

BARMAN *(zingt)* And when two lovers woo, they still say, I love you, on that you can rely.

MARIE Ik heb je gewaarschuwd. *(ze dansen)*

STAMGASTEN *(zingen)* ...no matter what the future brings. As time goes by...

(18)

In het junkenhol. Buiten klinkt het luchtalarm, binnen klinkt As time goes by op een radio.

RADIO Moonlight and love songs
Never out of date
Hearts full of passion
Jealousy and hate
Woman needs man
And man must have his mate
That no one can deny
It's still the same old story
A fight for love and glory
A case of do or die
The world will always welcome lovers
As time goes by

JESSE Misschien moet ik maar weer eens gaan.

Ja. Misschien wel.

Ik vond het heel gezellig.

Jesse wil de vrouw een kus geven. Ze reageert niet, blijft doodstil liggen.

Ik kan ook nog wel even blijven, als je dat liever hebt.

Je hebt gelijk. Ik kan beter gaan.

Buiten vervormt het luchtalarm en sterft af, alsof de installatie is gesmolten.

Het is al laat.

De radio begeeft het met een kraakje. Dan alleen nog ruis.

Maar ja, gezelligheid kent geen tijd hè!

Buiten klinkt een sirene. Een botsing. Stilte.

Ik heb nu al het gevoel dat ik je beter ken.

Er valt een duif uit de lucht.

Voel je al iets?

Ik bedoel, eh... voel je je al een beetje, hoe zeg je dat? Voel je je al een beetje verlost?

Ja, ik weet ook niet zo goed hoe dat dan moet voelen, maar voel je je al een beetje anders? Anders dan anders?

Of misschien dat het even duurt, dat het niet meteen werkt. Zoiets als aspirine, dat het even duurt voor het in je bloed opgenomen is, zoiets.

Voel je *iets*?

VROUW Ik ben zwanger.

JESSE Zo.

Er valt een duif uit de lucht.

Dat is niet helemaal wat ik... eh...
Maareh, gefeliciteerd, denk ik.

(stilte)

Hoe ver ben je?

VROUW Een half uurtje nu.

JESSE Zo?

O.

VROUW Ja.

Jesse begint zich aan te kleden.

JESSE Ik moet maar weer eens gaan.

VROUW Zoiets dacht ik al.

(stilte)

Ga je een pakje sigaretten halen?

JESSE Zoiets ja.

VROUW Ja.

(stilte)

JESSE Ik wil geen misbruik maken van je gastvrijheid.

VROUW Dat is mooi van je.

JESSE Kwestie van fatsoen.

(stilte)

Ik vond het heel gezellig.

VROUW Ja.

(stilte)

JESSE Bedankt.

VROUW (zwijgt)

Er valt een duif uit de lucht.

(19)

Intermezzo van valse profeten van de dode meisjes met gebalde vuisten in de zichzelf opvretende stad

- MEISJE 1** Libera me,
- MEISJE 1&2** Dómine,
- MEISJE 2** de morte aetérna,
- MEISJE 1** in die illa treménda.
- MEISJE 1&2** (*kattengeblaas*) Chhh...
- Er valt een duif uit de lucht.*
- MEISJE 2** Deze stad is water, ze verdwijnt in kringen als je haar aanraakt.
- MEISJE 1** Deze stad is vuur, ze verzenget zichzelf, ze is tegelijk de brand en dat wat brandt.
- MEISJE 2** Deze stad is lucht, fata morgana, ze verschijnt en verdwijnt in haar eigen trillingen.
- MEISJE 1** Deze stad is aarde, was aarde, zal tot aarde wederkeren.
- MEISJE 1&2** (*giechelen*) Hihihhi...
- MEISJE 2** Deze stad neemt wraak op zichzelf, ze braakt zichzelf in brokken

uit, ze wasemt de stank van al die haar bewonen, ze verstopt zich in haar eigen kelders om te sterven, als een kat die vechtend en neukend zijn laatste leven heeft geleefd en weet dat het afgelopen is...

- MEISJE 1&2** (*kattengeblaas*) Chhhh...
- MEISJE 1** Libera me, Dómine.
- MEISJE 1&2** Wis ons uit, brand ons schoon, vernieuw ons voor altijd, laat het zo zijn.
- MEISJE 2** Er is geen buiten meer, niet zoals wij kennen
- MEISJE 1** Doe maar rustig aan, het heeft geen zin om te gaan rennen.
- MEISJE 2** De zon ziet alles.
- MEISJE 1** De zon zag hoe de vluchtende file werd opgezopen door de eigen wagens. Hoe de dieselmotor gulzig van ze dronk.
- MEISJE 2** Hun bloed, hun zaad, hun zout, hun haat.
- MEISJE 1** Hihihhi, een dieselmotor heeft een cilinder, waarin lucht tot zo hoge druk en temperatuur is verdicht, dat ingespoten brandstof spontaan ontbrandt.
- MEISJE 2** Bloed, zaad, zout en haat.
- MEISJE 1** De verbrandingssnelheid van de brandstof hangt onder andere af van het soort brandstof.

MEISJE 2 Het bloed verbrandde traag, het zaad al sneller. Toen de file alleen nog maar bestond uit zout en haat was het snel bekeken. In een flits vloog de file de tank in en vielen alle radio's uit.

MEISJE 1 Bij langzaam lopende motoren heeft de brandstof alle tijd om tot volledige verbranding te komen.

MEISJE 2 Wat weet jij dat goed uit te leggen.

MEISJE 1 Ik heb geen idee wat ik zeg.

MEISJE 1&2 *(giechelen)* Hihih.

MEISJE 2 En de zon ziet alles.

MEISJE 1 De vluchters zijn verdwenen. De blijvers wachten af.

MEISJE 1&2 Trots brengt zelfs de hoogste moed ten val en tot onze spijt is zelfs de woede traag. Gulzig, geil en gierig heb je om je eigen drek gevraagd en als antwoord zal je verzuren in je eigen gal.

Vluchten kan niet meer, geen weg leidt hiervandaan, je kan alleen excuses spuwen, en die zijn zelfs te laat, uit alle gaten in je lijf stroomt bloed, zaad, zout en haat, laat alle hoop eerst varen, voor je verlosser op zal staan.

De soldaat komt op, schiet zijn revolver leeg op de meisjes.

MEISJE 1 Libera me,

MEISJE 1&2 Dómine,

MEISJE 2 de morte aetérna,

MEISJE 1 in die illa treménda.

MEISJE 1&2 *(giechelen)* Hihih.

Ze lopen giechelend af.

(20)

Jesse buiten, er valt een stervende duif uit de lucht, voor zijn voeten.

JESSE Hé kleintje, ben je moe?

Hij duwt tegen de duif met de punt van zijn schoen.

JESSE Tong verloren?

Jesse pakt de duif op.

JESSE Vlieg.

Hij probeert de duif op te laten fladderen.

JESSE Vlieg.

Hij gooit de duif op. Deze valt weer op de grond. Jesse pakt de duif.

JESSE Vlieg!

Hij gooit de duif weer op, die op de grond klapt en sterft. Jesse pakt de duif en gooit hem met al zijn kracht van zich af.

JESSE Vlieg! Vlieg! Vlieg!

De duif valt op de grond.

JESSE VLIEG!

Er valt een duif uit de lucht.

(21)

**Funky lied van een valse profeet
van de dode hoer in travestie
in de apocalypso**

Hey baby yeah, kus m'n kloten, kus m'n gat,
twist your nipple sideways, honey, read my hips: 'whatever schat'.
Van mijn lippen gladde praatjes, honingzoet druipt van mijn tong,
maar woorden zijn als gif zo bitter, scherp als nagels, zwart als long.

Volg mijn pad tot aan je graf, en verder nog, het duister in,
alleen daar nog kan je schuilen, en dit is pas het begin.
Believe my black ass baby, there's no way out no more,
dus nu je niet meer stoppen kan, ga je beter door...

De soldaat komt op, schiet op Texas. Texas blijft doorzingen.

You didn't see it coming. You cannot switch it off
It's not the end of times. But time just had enough.

De muur draait rondjes rond de stad, een omgekeerde Jericho.
They'll be burning soon, they'll be twisting and turning soon.
Ze staan klaar voor de val, al in het gelid voor domino.
De rattenvangers komen, around midnight or 'round noon.

They'll be sucking back the spit that comes out of their mouth.
They'll be turning back to salt, het schuimend zout der aarde.
You'd better believe my black ass baby, there's no way out,
dus kruip maar jankend terug in de moeder die je baarde.

De soldaat schiet weer op Texas, zij zingt door.

You didn't see it coming. You cannot switch it off
It's not the end of times. But time just had enough.

Alleen de zon zal blijven staan, een gelig oog als ooggetuige.
Zij zal kou noch hitte braken, en haar licht zal blinden maken.
Laat je hoofdje hangen, zelfs de gebochelde zal voor haar buigen.
Nog nooit was licht zo ongeschikt om te dienen als een baken.

And for the shitless scared, too shaken up to flee:
even death won't bring salvation, even hell won't set you free.
Je laatste hoop is hopeloos, je laatste woord is zwijgen,
er is geen kans op laatste kans als de zon niet meer wil stijgen.

De soldaat schiet weer op Texas. Zij geeft het publiek een kushand en gaat af. De soldaat schiet zichzelf door het hoofd. Hij blijft overeind staan. De soldaat gaat verbaasd af.

(22)

In de Apocalypso.

MARIE Vertel eens een mooi verhaal.

STAMGAST Ik heb geen verhalen.
Verhalen hebben altijd een einde.
Ik hou niet van een einde.

BARMAN Troost!

STAMGASTEN Troost!

MA *(kreunt)* Thowst!

MARIE Ik moet ma naar huis brengen.

STAMGAST Ach, laat haar toch.
Ze heeft het naar haar zin.

MA Doe me nog één appelsap.
Da's echt de laatste.

BARMAN *(schenkt in)* Ad fundum.

MA Troost!

STAMGASTEN Troost!

Ze slaan het glas achterover en vallen in slaap.

STAMGAST Vertel jij mij maar een mooi verhaal. Een verhaal zonder einde.

MARIE Ik ben vanochtend opgestaan. Zoals gewoonlijk.
Ik heb ontbeten. Zoals gewoonlijk.
Ik heb me gewassen. Zoals gewoonlijk.
Ik ben naar mijn werk gegaan. Zoals gewoonlijk.
Maar er is iets met vandaag.
Vandaag is niet gewoonlijk.
De zon is niet ondergegaan.

STAMGAST Ik zou het niet weten. Ik kom nooit buiten.

MARIE Er is iets anders.
Iets heel kleins en iets heel groots.
Iets nieuws dat al heel oud is.
Er is iets ontstaan vandaag. Iets goeds.
Er groeit iets goeds.

STAMGAST Dat is mooi. Hoop.
Hoop is een mooie vorm van verdoving.

MARIE En jij, wat is jouw hoop?

STAMGAST Hoop is het laatste verlies,
en ik ben de hoop verloren.
Ik verdoof me op een andere manier.

Hij wil haar kussen.

STAMGAST Eén kusje,
voor het slapengaan.

MARIE Dat kan jij niet betalen.

STAMGAST Wat wil je dan?

MARIE Nieuwe vleugels, de oude zijn lam.

STAMGAST Doe het dan uit liefdadigheid.
Uit mededogen. Een goede daad.

MARIE Hou op. Je bent geen huisdier.

STAMGAST Kijk dan naar me,
als jij het niet doet, wie dan wel?
Bij echte vrouwen kan ik het al helemaal vergeten.

MARIE Ik ben een echte vrouw.

STAMGAST Bij... gewone vrouwen bedoel ik.

Marie zwijgt.

STAMGAST Jij bent een engel.

MARIE Ook engelen hebben recht op vrije tijd. Ik ben vrij vanavond.

STAMGAST Vrij met mij, vanavond.

MARIE Ik vrij niet. Ik vrij nooit.

STAMGAST Bedrijf de liefde met me!

MARIE Ik heb liever een bos bloemen, die zie je nog op tijd verwelken.

STAMGAST Je bent mooi.

MARIE Ik ben een slachthuis.

STAMGAST Dan ben ik een varken.

MARIE Dat ben je.

STAMGAST Je maakt me gelukkig.

MARIE Voor geluk moet je tevreden zijn met weinig.

STAMGAST Je bent zo mooi, als ik dichter was zou ik je met alles vergelijken.

MARIE Jij bent geen dichter. Jij bent een varken.

STAMGAST Dan knor ik je toe. Dan wil ik in je rollen, omdat jij modder bent.

MARIE Ik ben vrij vanavond.

STAMGAST Dans nog even met me.

Ze dansen. Dan steekt Marie hem in zijn buik.

STAMGAST Wat doe je?

MARIE Ik deed niets.

STAMGAST Waarom niet in mijn rug?

Dan had ik kunnen denken dat het iemand anders was.

Dan was mijn herinnering aan jou heel gebleven.

MARIE Het mes gleed erin.

STAMGAST Maar jij bent een engel...

MARIE Engelen zijn er in vele gedaanten. Ook de duivel is een engel.

STAMGAST Nee. Jij bent een engel.

MARIE Ik ben niets.

STAMGAST Niets. Niet menselijk.

MARIE Zeg lieve woordjes tegen me.

STAMGAST Ik wil wel, maar ik krijg, geloof ik, wat moeite met ademen.

MARIE Kijk me eens aan.

STAMGAST Voor jou doe ik alles.

MARIE Wat zie je?

STAMGAST Niets... Ik zie niets.

MARIE Je kan het beste leeg zijn.

Je mist niets, en je hebt altijd de kans dat iets je op komt vullen.

STAMGAST Heb je me vermoord?

MARIE Zonder slachtoffer is er geen moordenaar.
Beiden dragen evenveel schuld.

STAMGAST Het is niet waar.

MARIE Dat maakt niet uit.

STAMGAST Nee, ik bedoel, dat ik niets zie. Dat is niet waar.

MARIE Ook dat maakt niets uit.

STAMGAST Ik zou het je wel willen vergeven, maar...

MARIE ...jij hebt de macht niet om mij te vergeven.

STAMGAST Nee.

MARIE Het is niet erg.

STAMGAST Dat weet ik.

MARIE Zal ik je nog een verhaal vertellen?

STAMGAST Een laatste verhaaltje. Voor het slapengaan.

MARIE Ja. Voor het slapengaan. Het is een kort verhaal. Misschien ook niet zo'n mooi verhaal. Je kent het misschien al.

STAMGAST Hoe ken jij het?

MARIE Het is me ingefluisterd.

STAMGAST Je moet wel een beetje snel zijn, ik krijg bijna geen lucht meer, sorry.

Marie fluistert in zijn oor.

STAMGAST Misschien moet ik je dan wel feliciteren.

MARIE Jij moet helemaal niets meer.

De stamgast sterft.

MARIE Kom ma, we gaan naar huis.

Er valt een duif uit de lucht, ma en de stamgasten worden wakker.

ANDERE STAMGAST

Wat is dat?

NOG EEN ANDERE STAMGAST

Die heeft nieuwe vleugels nodig.

De stamgasten lachen.

MARIE Kom je ma, het is tijd.

MA Ik heb zo gek gedroomd net.

MARIE Dat is mooi ma.

MA Over jou. En over Jesse. Het was net of ik er zelf bij was. Zo écht.

MARIE Je moet naar bed.

MA Jij had een witte jurk aan. En je was enorm aangekomen, in je buik. Moddervet, het was wanstaltig! Ik zei nog tegen je: 'Probeer dat sapdieet nou eens, dat heeft mij ook deugd gedaan, nadat ik van jullie was bevallen. Daardoor was ik in no time weer zo slank als een den.' Nou ja, relatief dan, want als er twee monstertjes tegelijkertijd in je oventje liggen, dan doet dat iets met je, iets onherstelbaars. Met je lichaam dan hè. Maar jij moest alleen maar lachen, je lachte zoals ik je nooit heb zien lachen. En Jesse zei niets. Moest ook alleen maar lachen. Jullie leken zo... gelukkig...

MARIE Kom, ik breng je naar bed.

MA Naar bed, naar bed, zei Duimelot.

MARIE Naar bed, naar bed...

MA Marie, ik vind het echt heel gezellig vanavond.

MARIE Ik ook ma.

MA Misschien is het omdat ik zo gek gedroomd heb, net, maar ik heb het gevoel dat ik moet zeggen dat ik van je hou.

MARIE Dat hoeft niet hoor ma.

MA Nee?

MARIE Nee hoor.

MA O. Jammer.

MARIE Kom. We gaan.

MA Ja. *(blaft)* Nee.

STAMGASTEN *(blaffen)*

MA Daar komen ze al, de honden. Hier Fikkie, kom dan, kom, het eten is klaar...

MARIE Hou daarmee op.

MA *(ze blaft)* Kom maar Lassie, lekker eten. Het is een beetje taai, maar als je goed kauwt, ben ik nog best lekker. *(ze blaft)* Waarmee wil je dat ik ophoud lieverd?

Ma blaft. Honden blaffen een antwoord.
De stamgasten blaffen.

MARIE Met dat jij zijn. Met dat altijd en eeuwige jij zijn. Met dat chronische jij zijn.

MA Gaat niet schat, ik blijf je moeder.

MARIE Kan je voor één keer, heel even maar, iemand anders zijn?

MA Het is me eerlijk gezegd nooit eerder opgevallen hoe... wreed jij eigenlijk bent. Hou jij dan niet een heel klein beetje van me? Een heel klein ietsiepietse beetje... liefde...?

MARIE Hou op zeg, je bent geen huisdier.

Ma blaft.

De speedjunk valt binnen en blaft terug.

MA Heerlijk, iemand die me begrijpt. Eindelijk.

Geluid van blaffende honden.

(23)

Jesse zit buiten op de grond, tussen de dode duiven. Hij heeft er een vast.

JESSE Rustig maar, kleintje.

Als je niet wil, hoeft het niet.

Zo is het ook goed.

Hij loopt weg met de dode duif in zijn handen.

(24)

In de Apocalypso.

- SPEEDJUNK** Ik heb het licht gezien!
- MARIE** Gefeliciteerd. Generaties lang zien mensen het licht als de zon opkomt, maar er is altijd wel weer iemand die daar conclusies aan verbindt.
- SPEEDJUNK** Ja dat!, nee dat!, ik nee dat, ik zeg, kut-ko-kli-klicht. Licht! Buiten!
- MA** Verrek! Hij heeft gelijk!
- MARIE** Ja. Het is licht. Dat doet de zon. Licht geven.
- SPEEDJUNK** Ja maar, nee maar, dat kut-kan kan toch niet, midden in de de nacht, die zon daar bu-boven, dat ding hoort allang te weet ik veel te, slapen, slapen ja.
- MARIE** Zo voel ik me nou ook.
- SPEEDJUNK** En dan die cirkels, kls, ik loop er de de dag, de hele dag al in, d'rin, cirkels.
- MA** Ja. Dat heb ik nou ook.
- SPEEDJUNK** Maar dat, begrijp je dat, dat dan niet wat dat betekent!
- MA** Ja, natuurlijk begrijp ik dat! Ik begrijp je! Woef!

- SPEEDJUNK** K-k-shi-sss-cirkels, kls. Dat dat betekent iets.
- BARMAN** - Libera me de morte aetérna, in die illa treménda.
- SPEEDJUNK** Watte?
- STAMGASTEN** Watte?
- BARMAN** Hier, neem een appelsap.
- STAMGASTEN** Troost!

Buiten klinken schoten van een vuurpeloton. Er valt een duif uit de lucht.

- SPEEDJUNK** Hè shit, ik ben het effe-fuhfuh, kuhkuh-kwijt. Cirkels. De hele dag dag. Alles loopt in cirkels.
- MARIE** Ga ergens anders in cirkels lopen alsjeblieft, we waren net begonnen aan een heerlijke ruzie.
- MA** Marie, zo praat je niet tegen mijn vrienden.
- SPEEDJUNK** Maar dat, ja dat, precies! JA! Dat dat is het nou juist, ik kuh-kán nergens anders in cirkels-cls lopen. Door de die muur, snap je?
- MA** Ja, ik snap het, ik snap het!
- MARIE** Ik snap het niet en het interesseert me niet. Ga weg.
- SPEEDJUNK** Ja. Ja precies. Ga weg! Maar dat kan-kang-kan dus niet meer. Er is geen gat. Alleen maar muur.

Ma blaft.

De stamgasten blaffen.

SPEEDJUNK *(blaft)* Er is geen de deur, geen doorgangspu-punt, geen tunnel of trap of tuhs tuhs... Alleen beton.

MARIE Kom ma, we gaan.

SPEEDJUNK Je kun-kan niet gaan. Dat is het pú-punt. Begrijp je het niet. Er is geen gat.

MARIE Gat in je hoofd. Goedenacht.

SPEEDJUNK Ik ku-knalde fnochtend op de die muur. En ik dacht, jij pik-pakt me niet, muur! Ik pak jou, muur, ik vlog volg je, zo makakkelijk kom je niet vammaf. En ikik volgen hè, die muuuuur, en ik kik ku kwam pie-precies op exact hetzelfde punt uit! Gisteren kan-kon ik nog overal heen!

MARIE Waarom zou je overal heen willen? Laat overal maar hierheen komen.

SPEEDJUNK Overal ka-komt er dus dus niet meer in!

MA Bedoel je dat er een muur om ons heen staat?

SPEEDJUNK Ja! Ha!

MARIE En is die muur bedoeld om ons binnen te houden, of om iets anders buiten te houden.

SPEEDJUNK *(stilte)*

Ik word hier ka-kau-claustrofoob van.

MARIE Het is begonnen.

Er valt een duif uit de lucht.

BARMAN Dum véneris judicáre sáeculum per ignem.

MA Ik wil nog een appelsap.

SPEEDJUNK Waar bèn ik?

BARMAN Welkom in de Apocalypso! *(Hij schenkt in.)*

STAMGASTEN Welkom!

SPEEDJUNK Kam-kom jij hier wel eens vaker?

MARIE Alsjeblieft...

Er valt een duif uit de lucht.

MA Wie ben jij eigenlijk?

SPEEDJUNK Ik? Ik ben gewoon ik.

MA Ik... ik ken een ik.

SPEEDJUNK Da's, goh, da's, goh, da's toevallig.

MARIE Ma, nu. We moeten hier weg.

MA Ja, kom, we gaan.

SPEEDJUNK We gaan.

MARIE Nee ma, je neemt hem niet mee.

SPEEDJUNK Ja, mee neem me mee.

MARIE Geen denken aan.

MA Aaah, ik wil hem houden. Ik vind hem leuk.

SPEEDJUNK Ik zal me heel aangepast-past gedragen.

MARIE Vertrouwen is wat vooraf gaat aan een mes in je rug.

Marie begint te lopen.

MA Kom. We doen het gewoon stiekem.

MARIE Dag ma. *(ze wacht)*

MA Je komt me zo bekend voor. Ben jij toevallig jarig vandaag?

SPEEDJUNK Jarig? Kan kan zou kunnen.

MA Zoiets vermoedde ik al. Je ligt op het puntje van mijn tong.

SPEEDJUNK De daar lig ik graag.

MA Volgens mij weet ik het al. Ben jij een zoon?

SPEEDJUNK Ja, dat dat moet wel.

MA Wat mooi. Ik ben een moeder.

SPEEDJUNK Echt? Dat is... echt?

MA Ik dacht al dat ik je kwijt was.

SPEEDJUNK Ik ben hier gewoon hier.

MA Gewoon hier?

SPEEDJUNK Yes sir.

MA Jesse?

SPEEDJUNK Jesse?

MA Dát is je naam! Jesse.

SPEEDJUNK Is dat zo? Ik was het vergeten.

MA Natuurlijk is dat zo. Ik zou je naam niet weten... Ik heb hem zelf gegeven. Jesse.

SPEEDJUNK Ja. Dan ben ik ik Jesse.

MA Mag ik nog twee appelsap?

SPEEDJUNK Ik ook ik?

BARMAN Vier appelsap, hopsa. (*schenkt in*)

ALLEN Hopsa!

MA Troost!

ALLEN Troost!

MA Marie, je broer is thuis!

MARIE Dat is mijn broer niet.

MA Marie, doe niet zo lelijk tegen je broer.

SPEEDJUNK Lelijk. Lelijk!

MARIE Je kent zijn naam niet eens.

MA Ik zou zijn naam niet weten. Ik heb hem zelf gegeven, hè Jesse?

SPEEDJUNK Ja. Jesse. Ik was het bijna ver vergeten.

MARIE Jij bent Jesse niet.

MA Marie!

SPEEDJUNK Marie!

MA Op zijn verjaardag!

SPEEDJUNK Op mijn... o ja!

MA Wat jij voor een kuren hebt vandaag...

MARIE Ik ben ook jarig ma.

MA Ja, jij bent echt in een feeststemming, hoechhei!

SPEEDJUNK Hebben we een kan-kast-koelkast thuis?

MA Natuurlijk hebben we een koelkast lieverd.

SPEEDJUNK En taart zit daar ook taart in taart?

MA Soms zit daar wel taart in. Heb je honger?

SPEEDJUNK Ik heb nooit honger, maar het is mijn verjaardag dag.

MARIE Dag. Ik ben weg.

Marie doet de deur open, de deuropening is dichtgemetseld.

MA Wat doen we nu?

MARIE Nu doen we helemaal niets meer.

SPEEDJUNK Maar het is mijn dagverjaardag!

MA Dan moeten we zingen.

SPEEDJUNK Zingen!

BARMAN *(zingzegt)* Quod ore sumpsimus,
Dominé,
pura mente capiámus:

STAMGASTEN Laat wat ons in de mond komt
verteren in een schoon stuk hart.

SPEEDJUNK Lang zal 'ie leven, lang zal 'ie leven...

BARMAN - Et de múnere temporáli
fiat nobis remédium sempitérnum.

STAMGASTEN Maak deze tijdelijke slok
een eeuwig frisse start.

De barman schenkt in.

SPEEDJUNK Dat liedje kan-ken ik niet.

Ma slaat haar glas achterover.

MA Doe me d'r nog eentje.

De barman schenkt in.

MA Dit komt heel dicht in de buurt van liefde.

BARMAN Corpus tuum, Dómine, quod sumpsi,
et Sanquis, quem potávi, adhaérat viscéribus meis.

STAMGASTEN Laat het lijf dat wij gevrotten hebben,

en het bloed dat wij gezopen hebben
vastgeklonken raken aan de ziel.

MA Weet je, het leven is net een aars.
Je kan erin stoppen wat je wil, uiteindelijk gaat het erom wat
eruit komt.
(ze laat een natte scheet) En rauw. Het leven is rauw.

BARMAN Et praesta; ut in me non remánet scélerum mácula,
quem pura et sancta refecérunt sacramenta:
Qui vivis et regnas in sáecula saeculórum.
Amen.⁶

STAMGASTEN Wis ons uit, brand ons schoon,
vernieuw ons voor altijd, laat het zo zijn.

MA Amen.
Jongens, wat vind ik dit gezellig.
Giet me nog eens vol.

De barman schenkt in, er valt een duif uit de lucht.

SPEEDJUNK Zingen!!!

⁶ Delen van de onveranderlijke gebeden der mis.

(25)

Jesse zit in een troosteloos café.

DE SERVEERSTER Lang zal hij leven, lang zal hij leven, lang zal hij leven in de Gloria. In de Gloria. In de Glo-ri-a. Gefeliciteerd. Weer een jaar verloren.

JESSE Ja.

DE SERVEERSTER Ik heb geen ander cadeautje voor je. Ik wist niet dat je jarig was.

JESSE Je wist niet wie ik was.

DE SERVEERSTER Dat ook niet.

JESSE Het geeft niet. Heb je iets te eten voor me?

DE SERVEERSTER Al het eten is op.

JESSE Dan zal ik geen honger hebben.

DE SERVEERSTER Heb je dorst?

JESSE Mag ik een glas rode wijn?

DE SERVEERSTER De wijn is in water veranderd.

JESSE Dan zal ik geen dorst hebben.

DE SERVEERSTER Dank je wel.

JESSE Vanochtend werd ik wakker met plannen. Dacht ik. Maar het zijn toch dromen.

DE SERVEERSTER Ik hou van dromen. Ze zijn de enige reden dat ik 's ochtends nog wakker word.

JESSE Ik ging beginnen met het woord, en de daden zouden vanzelf volgen.

DE SERVEERSTER Welke daden?

JESSE Ik... ik wil een einde maken aan pitloze druiven. Ik begrijp niet hoe iemand de ziel uit een vrucht kan halen.

DE SERVEERSTER Is dit een metafoor? Dat je eigenlijk iets anders bedoelt?

JESSE Ik hoop het. Ik heb iets over het hoofd gezien.

DE SERVEERSTER Wat dan?

JESSE Ik zie het nog steeds over het hoofd. Verlangen, verlies, verlossing. Ik had een perfect driestappenplan bedacht. Misschien ben ik te laat begonnen.

DE SERVEERSTER Er is geen te laat. Er zijn alleen verschillende vormen van haast.

JESSE Denk je?

DE SERVEERSTER Nee. Het was om je op te beuren. Voor je verjaardag. Is het gelukt?

JESSE Nee.

DE SERVEERSTER Zal ik nog eens voor je zingen?

JESSE Er zijn honderd vormen van verlies.
Het begint bij de kleine dingen,
de tastbare dingen.
De huissleutels die je verliest door een gat in je jaszak.
Je jas op een bankje op een warme dag.
De enige pasfoto waar je lachend op staat.
Je haren.
Je sleutels, je jas, je foto, je haren.
Er is nog niet zoveel aan de hand.

Dan verlies je de dingen die niet werkelijk bestaan,
al voelt dat niet zo als je ze niet meer hebt.
De weg naar huis, 's nachts.
Het spoor dat je bijster raakt in een vol verhaal.
De draad die je zoek bent, midden in een mooie gedachte.
Een droom die vervliegt, voordat je wakker bent.
Een herinnering. Een verlangen. Een geur. De tijd.

Je kan dingen kwijt zijn, terwijl je ze nog hebt.
Je kan je hoofd verliezen. En je hart.
En dingen die nooit meer terugkomen,
die verder wegdrijven, hoe meer je eraan denkt.
Mensen, elkaar, geleidelijk,
soms zelfs terwijl ze elkaar nog kunnen aankijken.
Dierbaren, naasten, bloed.
Er zijn honderd vormen van verlies.
Hoop is dat laatste verlies.

En als je het laatste verlies bent verloren,
dan ben je vrij.
Dan ben je verlost.

DE SERVEERSTER Zal ik nog eens voor je zingen?

(26)

In de Apocalypso.

ALLEN (BEHALVE MARIE)

Lang zal hij leven, lang zal hij leven, lang zal hij leven in de
Gloria. In de Gloria. In de Glo-ri-a.

SPEEDJUNK Pieperdepiep?

ALLEN (BEHALVE MARIE)

Hoera!

SPEEDJUNK Pieperdepiep?

ALLEN (BEHALVE MARIE)

Hoera!

MA Hè, Marie, doe niet zo flauw.

SPEEDJUNK Pieperdepiep?

ALLEN (BEHALVE MARIE)

Hoera!

MA Marie!

MARIE Hoera.

MA Goed zo. Gefeliciteerd schat. Jullie allebei. Gefeliciteerd.

MARIE Ja.

SPEEDJUNK Ko-ka-kadootjes!

MA O lieverd, wij doen nooit aan cadeautjes. Wij vinden het al mooi
dat we er allemaal zijn.

MARIE We zijn er niet allemaal.

MA Ik tel toch tot drie. Jesse, ma en Marie.

SPEEDJUNK Geen ka-kuh-kadootjes?

MARIE Geen cadeautjes.

SPEEDJUNK Dan moeten jullie zingen!

MARIE Alsjeblieft...

SPEEDJUNK Zingen!

Er valt een duif uit de lucht.

(27)

In het café.

DE SERVEERSTER In de gloria, in de glo-ri-aaaa.

...

Wil je nog wat bestellen?

JESSE Ik geloof niet dat ik nog iets hoef.

DE SERVEERSTER Dat is lief van je, alles is op.

JESSE Het is niets.

DE SERVEERSTER Precies. Niets.

JESSE Ik hoef niets.

DE SERVEERSTER Dan zal ik je dat geven.

JESSE Bedankt.

DE SERVEERSTER Het is niets.

JESSE Nee. Niets.

DE SERVEERSTER Mag ik je iets vragen?

JESSE Ik weet niet of ik het juiste adres voor antwoorden ben.

DE SERVEERSTER Ik wil het graag.

JESSE Goed. Vraag maar.

DE SERVEERSTER Wil je me vergeven?

JESSE Voor vergeving moet je iets gedaan hebben.

DE SERVEERSTER Ik heb niets gedaan.

JESSE Uiteindelijk is niets doen misschien het meest effectief.

DE SERVEERSTER Vergeef me.

JESSE Jij hebt niets gedaan.

DE SERVEERSTER Vergeef me daar dan voor.

JESSE Daar hoef ik je niet voor te vergeven.

DE SERVEERSTER Nee. Jij hoeft niets.

JESSE Het is niet dat ik niet wil, het haalt alleen niets uit. Het werkt niet, geloof me, ik heb het geprobeerd.

DE SERVEERSTER Het hoeft niet te werken.

JESSE Dat begrijp ik niet.

DE SERVEERSTER Ik ook niet, maar toch is het waar.

Er valt een duif uit de lucht.

DE SERVEERSTER Het klopt niet wat je zei. Van dat verlies. Het is niet waar. Je kan niet zomaar iets verliezen, niets gaat in niets op, alles blijft ergens. Zelfs als je alles wat je hebt in een kluis stopt, en die kluis schiet je de ruimte in, of je smijt hem in de diepzee, dan is het er nog steeds.

JESSE In de ruimte.

DE SERVEERSTER Of in de diepzee. Of waar dan ook. Je kan niet zomaar iets verliezen. Er moet iemand zijn die het meeneemt, op zich neemt en oplost. Geheimen bijvoorbeeld, of fouten die je hebt gemaakt, die moet je kwijt maar je kan ze niet verliezen. Behalve als je ze aan iemand kwijtraakt en diegene lost zelf op.

JESSE Hoe kan iemand nou oplossen?

DE SERVEERSTER Er zijn heel veel manieren voor iemand om op te lossen.

JESSE En dan ben je het kwijt?

DE SERVEERSTER Ja. Zelf kan je het niet kwijtraken, omdat je dan nog altijd weet waar het is. Je hebt er iemand voor nodig. Iemand anders moet het voor je kwijtraken.

JESSE Iemand anders moet het oplossen.

DE SERVEERSTER Dát is verlossen. Zonder dat blijft vergiffenis leeg, omdat je er niets tegenover kan zetten.

JESSE *(stilte)*
Hoe kan iemand nou oplossen?

Er valt een duif uit de lucht.

DE SERVEERSTER Ik zal het je laten zien. Of zal ik eerst nog voor je zingen?

JESSE Ja. Zing maar. Er is er een jarig, toch?

DE SERVEERSTER Dan laat ik het je daarna zien.

(28)

In het hol van de vrouw. Er staat nu een wiegje. De vrouw heeft Jesses jasje aan.

VROUW *(tegen het kind)*

Er is er een jarig, hoera, hoera, dat kun je wel zien dat ben jij...

Als zelfs dit dode lijf iets levends baren kan,
dan kan dit dode lijf zelf ook weer levend zijn.

Door jou, voor jou, mensje, ben ik weer beetje mens.

Voor jou, door jou, jochie, verlos ik ik van ik.

Jij zal zacht zijn, voor mij zacht zijn.

Ik zal streng zijn, voor mij streng zijn.

En zo persen wij, zacht en streng, samen schoonheid uit de drek,
waarin ik tot aan mijn nek mijn leven heb staan rotten.

Er valt een duif uit de lucht.

Kijk, de zon is nog altijd op.

Zo wordt het warm, zo wordt het licht.

Kijk, een nieuwe lucht over nieuwe grond, het oude uitzicht is
voorbij.

Alles zal nieuw zijn;

Jij, die wordt, en nog niet is.

Ik, die was, en nog niet is.

Ik zal jouw eerste woordje zijn.

Jij zal mijn laatste woord zijn.

Samen zetten we eerste stappen in dit nieuw leven.

Er valt een duif uit de lucht.

Goed. De nacht heeft afscheid genomen.

De ogen zijn geopend in de eerste ochtend.

Het zal niet meer donker zijn,

de ramen mogen open,

en voor het eerst mag er hoop op hoop zijn.

Er valt een duif uit de lucht.

Vooruit, nog ééntje dan. Om het af te leren. Een punt achter alles.

Een laatste lepel levertraan om het afscheid in te luiden.

Ze pakt een lepel, een aansteker, een rubber streng, een spuit. De baby begint te huilen.

Hé jochie, stil maar. Het komt goed.

Het komt allemaal goed. *(ze zet een shot)*

Hé jochie, daar ga je, op jouw gezondheid.

Er valt een duif uit de lucht. En nog een. En nog een.

D – De laatste ochtend

(29)

Het werd avond. Het werd morgen. De laatste dag.

Ochtend, al is de zon niet onder geweest. De duiven blijven vallen. Jesse zit in het café, de serveerster hangt aan het plafond. Ze is nog niet dood, ze spartelt.

JESSE Als dit oplossen is, dan heb ik een mager vermoeden dat deze rol mij niet op het lijf geschreven is. Mijn woord is gestold voor het mijn mond verlaten heeft, en mijn daad is traag, laat te lang op zich wachten. Het is al laat, de tijd dringt, de tijd verdrinkt. Wat valt er te verwachten met je rug tegen de muur?

De serveerster spartelt.

Dat heb ik eerder gezien. Dat stuiptrekken. Alle dieren doen dat voor ze sterven. Alsof ze er nog iets uit willen wringen voor ze gaan. Vooral in warme zomers zie je het vaak. Je hebt alleen een glazen fles nodig, die je voor eenvijfde met water en suiker vult. Dan hoeft je alleen nog maar af te wachten. Wespen zijn het mooist. Als ze spartelen, steeds trager. In hun doodsstrijd krommen ze, lijken ze zichzelf te steken. Uiteindelijk drijven ze op hun rug, de laatste seconde van hun leven, dan krijgen ze helemaal geen lucht meer binnen.

De serveerster gorgelt.

Eén héél klein luchtbelletje ontsnapt nog uit ze, vlak onder het kopje. Blub. Dan stuiptrekken ze nog wat, en sterven. Geen redden

meer aan. Ik heb het vaak gedaan, fles op tafel en kijken. In hun doodsstrijd vergaf ik ze, in naam van mij en mij en mij, ik vergaf ze omdat ze wesp waren. Al konden ze daar niets aan doen. Ik vergaf ze.

(stilte)

Terwijl ze mij hadden moeten vergeven.

...

Hé meisje, daar ga je. Als je de tijd weet te rekken, zullen je voeten vanzelf de vaste grond weer raken. Ik heb je niet geholpen. Ik heb het touw dat om je nek spant niet geweven. Ik heb de kruk niet onder je voeten vandaan geschopt. Je hebt het zelf gedaan, je hebt me aangekeken en je hebt geglimlacht. En dat heb je voor mij gedaan. Maar ik kan hetzelfde niet voor jou doen. Hoe kan ik iemand redden als ik zelf gered moet worden?

De serveerster gorgelt.

Ik versta je niet.

De serveerster gorgelt.

Ik wil mijn vermomming best afwerpen, maar het enige dat ik draag is mijn huid. Stroop ik die af, dan ben ik niets meer dan een wandelende wond.

De serveerster gorgelt harder.

Ja. Zonder lijden is er geen verlossing. Maar wie wil er lijden?

(30)

De serveerster sterft.

Hé meisje, daar ga je. Ik zou op je proosten als ik wist met wat.

(stilte)

Ik ben een rat in een radarwerk. Maar hoe ik ook draai, ik zet niets in beweging.

Hoe ik me ook schrap zet, ik zet niets stop.

Verlangen, verlies, verlossing.

Jesse af.

In de Apocalypso. De duiven blijven uit de lucht vallen.

BARMAN Laatste ronde!

MA Doe me nog een appelsap.

BARMAN Bar is gesloten!

MA Dat is niet eerlijk! Ik wil nog een appelsap!

BARMAN Alles is op. Het spijt me.

MA Appelsap! Appelsap!

SPEEDJUNK Sappelpap! Sappelpap!

MARIE Ma? Ik zou graag even afscheid willen nemen.

MA Ga je naar huis Marie?

MARIE Wat? Ik... Ja. Ik ga naar huis ma.

MA Ik vond het echt heel gezellig Marie.

SPEEDJUNK Ik vond het ook heel heel gezellig Marie.

MA Zeg je je broer ook nog even gedag, Marie?

MARIE Goed. Het is goed. Dag Jesse.

SPEEDJUNK Tot ziens tot Marie.

MARIE Ja Jesse, tot...

MA Mag ik nog een appelsap?

Jesse komt op, blijft achter, als een schim.

MARIE Jesse!

STAMGASTEN Jesse!

SPEEDJUNK EN JESSE

Ja.

MA Sterk spul zeg, die sappelpap.

MARIE Hoe...

JESSE Ik weet het niet. Ik was er ineens.

MARIE En, is het gelukt?

JESSE Nee.

MARIE Jesse?

JESSE Het maakt niet uit Marie. Het enige dat je kan proberen is een poging.

MA Jesse!

STAMGASTEN Jesse!

SPEEDJUNK EN JESSE

Ja.

JESSE Dag ma.

SPEEDJUNK Ma?

MA Ja.

SPEEDJUNK Maar...

MA Nee. Foutje. Komt door de sappelpap.

SPEEDJUNK Ik word hier beetje schizofreen van, geloofk.

MA Sorry schat, ik dacht dat jij... dat hij...

SPEEDJUNK EN JESSE

Het is niet erg.

SPEEDJUNK Heb ik ook wel ook eens.

STAMGASTEN Ik ook.

STAMGAST Ik niet.

SPEEDJUNK Dat die dingen die door dan door elkaar lopen. Tijd om te gaan slapen. Ik kan-kom er wel uit.

De speedjunk verliest het bewustzijn.

JESSE Het is voorbij.

MA Heb ik iets gemist dan? Hè, zal je altijd zien. Gebeurt er iets wat de moeite waard is, mis ik het weer.

JESSE Tijd voor afscheid.

MA Ga je alweer? Je bent er net!

JESSE Ik ben er niet.

MARIE Jesse, wat gebeurt er?

JESSE Niets, Marie, het is niets.

MARIE Niets. Dan is het goed. Als het niets is.

JESSE Het is niets.

MARIE Dag Jesse.

JESSE Dag Marie.

BARMAN Libera me, Dómine, de morte aetérna, in die illa treménda. Dum véneris judicáre sáeculum per ignem.

STAMGASTEN Amen.

JESSE Ik vergeef.

MA Dat is mooi schat. Ik vergeef jou ook.

STAMGASTEN Wij ook.

BARMAN Amen.

Er vallen geen duiven meer uit de lucht, de duiven zijn op.

De stad blaast zichzelf op.

(31) Epiloog

Na de Tijd

Koor van dode stamgasten

Van de Stad

Te laat te laat zei onze Duimelot,
dat zei hij niet maar wie maalt daar nog om,
want daar kroop schichtig uit zijn zwarte strot
zijn lamme tong zijn ademloze long.

De tijd leek zichzelf vergeten te zijn,
hing tussen twee gebeurtenissen in.
Een slang is geen slang zonder kop of staart
de tijd geen tijd zonder eind of begin.

De situatie leek op slot gezet
geen gebeurtenis die aan zou breken,
slechts herhaling zou herhaling volgen
en die herhaling zelf zou blijven steken.

Wat er gebeurde was dus onverwacht
en is nogal moeilijk te verhalen,
de getuigen kunnen niet meer spreken
en hij die nog spreken kon, zou falen.

Maar één ding is feit, hier houdt het op,
de stad had geen zin meer om door te gaan,
met een vloek en een zucht, een klap en knal,
hield zij simpelweg op met haar bestaan.

De verlosser zelf heeft niets te maken
met de verlossing van die laatste last,
al is de laatste seconde troebel;
de toedracht staat onverzettelijk vast.

Het is de aarde zelf die het begaf
en met een boer een tweede oerknal liet,
het leven zelf, dat ons had uitgedaagd
en wij die speelden, speelden hooguit quitte.

Toch volgt een poging in versleten taal
om de seconde die ons brak te zien,
vergeef ons, want dit ongerijmd verhaal
is onvolledig en onwaar, misschien:

Nooit zagen wij nog zo'n spektakel
zo'n samenspel van vuur en smeltend vlees;
in minder dan een halve hartslag tijd
was al wat ooit in leven was morsdood.

Het leek alsof de knal niet komen wou;
de dood was eerder dan de droge klap
de vlammen sneller dan geluid kon gaan,
de trommelvliezen al door druk gescheurd.

We vergingen in totale stilte,
een zacht verglijden zonder pijn of leed,
er klonk geen schreeuw en er was geen verwijt,
geen jammerklacht of angst, geen schrik, geen spijt.

Alleen het warm omarmen van verlies,
het met een glimlach op de vloer gaan liggen,
de ogen dicht, sluitspier ontspannen,
trage transit van bestaan naar vergaan.

Het stratenplan keert terug naar vlakke grond,
de stad zinkt langzaam terug, de aarde in,
wordt overwoekerd door de paardenbloem,
de wilde klaproos, het klavertjedrie.

De zon verlaat haar baan, kijkt niet meer om,
de wereld komt tot stilstand, en ontbindt,
en biedt zo ongewild een nieuw begin
voor wie de kracht tot overleven vindt.

Op drie paar schouders rust de lichte last
van wederopbouw in een nieuwe wind,
verlost van vleugels is het voorgeslacht,
opnieuw onschuldig en opnieuw een kind.

Eén vrouw, met haar de vrouw die in haar groeit,
en de moederloze zoon die man wordt.
Eén nieuw gezin waarin een wereld bloeit
of zich voorgoed in diepe afgrond stort.

(32)

In het hol van de vrouw. Marie komt binnen, zonder te weten hoe ze er gekomen is. Ze ziet de dode vrouw. Ze ziet de wieg.

Marie twijfelt. Ze pakt haar mes. Laat het mes boven de wieg hangen.

Marie kijkt in de wieg, kijkt naar de baby.

De baby begint te huilen.

MARIE Hé jochie. Stil maar.
Het komt goed.
Het komt allemaal goed.

De zon verdwijnt, het wordt donker.

Einde... / Begin...

Verschenen bij Theaterboek

Is dat een kapstok?

Esther Gerritsen
ISBN: 90-801049-4-9

Voortaan doen we niet meer zo moeilijk

Nanda Roep
ISBN: 90-801049-7-3

Illusies

Elke Geurts
ISBN: 90-801049-6-5

Bloedroof

Anouk Saleming
ISBN: 90-801049-9-X

Lachen zullen we

Enne Koens
ISBN: 90-807113-1-4

Feest!

Enne Koens
ISBN: 90-807113-2-2

Monologen over de Liefde

Rob de Graaf, Enne Koens, Bouke Oldenhof, Esther Gerritsen, Tjitske Jansen e.v.a.
ISBN: 90-801049-0-6

Paradepaardjes & Het bos van dode liefjes

Anouk Saleming
ISBN: 90-807113-4-9

Niemand in het bijzonder

Enne Koens
ISBN: 90-807113-3-0

Vind je mij opwindend?

Tjitske Jansen
ISBN: 90-807113-5-7

Existential make-over

Laura van Dolron, Claire Fleury, Jantien Koenders, Vincent Rietveld
ISBN: 90-807113-6-5

Dialogen over de Liefde

Laurens Abbink Spaijk, Marieke ter Doest, Karel Eykman, Christine Geense, Rob de Graaf e.v.a.
ISBN/EAN: 978-90-78644-04-0

Monologen van Afscheid

Laura van Dolron, Karel Eykman, Elke Geurts, Tjitske Jansen, David Mulder e.v.a.
ISBN/EAN: 978-90-78644-03-3

Beste Mensen

Maaïke Bergstra
ISBN/EAN: 978-90-78644-05-7

Puppy Love

Jorieke Abbing, Maaïke Bergstra, Alexander Peterhans
ISBN/EAN: 978-90-78644-07-1

S T U K

Gijsje Kooter
ISBN/EAN: 978-90-78644-08-8

Beste Sneeuw

Jorieke Abbing
ISBN/EAN: 978-90-78644-09-5

Mannenmonologen

Don Duyns
ISBN/EAN: 978-90-78644-11-8

Ophelia

Bernlef
ISBN/EAN: 978-90-78644-12-5

Moeders & Dochters

Gijsje Kooter
ISBN/EAN: 978-90-78644-13-2

Orde van de dag

Alexander Peterhans
ISBN/EAN: 978-90-78644-17-0

Ik weet van geen herinnering

Timen Jan Veenstra
ISBN/EAN: 978-9078644-18-7

MAC

Jibbe Willems
ISBN/EAN: 978-9078644-19-4

Backfire

Anouk Saleming
ISBN /EAN: 978-9078644-21-7

ApoCalypso

Jibbe Willems
ISBN/EAN: 978-90-78644-23-1

DE NIEUWEN: Zo zou ik mezelf niet omschrijven

Dirk van Pelt
ISBN: 90-807113-7-3

DE NIEUWEN: Alles op je lever

Eva Vesseur

ISBN: 90-807113-8-1

DE NIEUWEN: 6 x 3 = 18 scènes

Hiekelen van den Herik, Ceciel Jacobs, Eva Keuris, Karin Koetsveld e.a.

ISBN/EAN: 978-90-807113-9-6

DE NIEUWEN: Dood ga je toch

Jorieke Abbing, Simon van der Geest, Renée van Marissing, Hannah van Wieringen e.a.

ISBN/EAN: 978-90-78644-01-9

DE NIEUWEN: Passie zonder statiegeld

Joosje Bellwinkel, Maaïke Bergstra, Matthijs van Staalduine, Rick Steggerda e.a.

ISBN/EAN: 978-90-78644-02-6

DE NIEUWEN: Ik kleur niet goed

Rik van den Bos, Marije Korthof, Maud Lazaroms, Lucas de Waard e.a.

ISBN/EAN: 978-90-78644-06-4

DE NIEUWEN: Wij leven

Laura Demelza Bosma, Elfie Tromp, Timen Jan Veenstra, Maja Westerveld

ISBN/EAN: 978-90-78644-16-3

DE NIEUWEN: Erop of eronder

Babiche Ronday, Hanneke Hendrix, Kasper Jansen, Maaïke Haneveld e.a.

ISBN /EAN: 978-90-78644-20-0

Meer informatie en bestellen via www.theaterboek.nl